STRIPWEEKBLAD

pep

nr 12
prijs 90 cent

DE ARGONAUTJES
Het zwaard van Damocles
BONNIE ST. CLAIRE

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen
Sander Wijgman
VASTE MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Jan van Gelderen
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Gijsbert Hanekroot
Lo Hartog van Banda
Frank Bjørn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
Nr. 12 23 maart 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Aziëweg 1.
telefoon 023/31 92 00

DROMEN WORDEN WAAR!

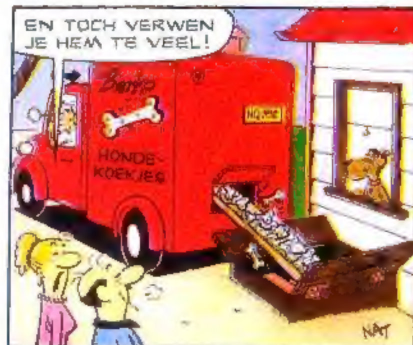
DAMES EN HEREN, Pietje Pep MAAKT EINDELIJK DE PRIJSWINNAARS VAN ONZE „STRIPSTERREN"-WEDSTRIJD BEKEND!

Om te beginnen maar de goede oplossing, uitslag etc. Dan weet je of je een kans hebt (een KLEINE kans). ZO luidde onze slagzin: „Een goed begin, een goed besluit, PEP is je blad, jaar in, jaar uit!" Goed? Kijk dan maar eens of je naam hieronder bijstaat. Fout? Ga dan maar Asterix lezen.

WIJ STUREN EEN CHRONOGRAAF NAAR: ***Christiaan de Jonge, Haren; Ronald van Dijkum, Den Helder; Hans Janssen, Stein Lb.; Kees Fikke, Terneuzen: Johan Neuteboom, Zwolle;***

EEN GLOBE KRIJGEN:
Ellen de Vries, Aalsmeer; Roel Bootsma, Almelo (O), Cees-Jan Voets, Amersfoort; Monique van Weers, Amstelveen, Annette de Jong, Amsterdam, Hans Kesting, Amsterdam-W; Rudy Bloemhard, Apeldoorn, Stef van Essen, Apeldoorn-Z, Ingrid Joyce Middelkoop, Apeldoorn; Ron Passchier, Apeldoorn, Hans Roelofs, Apeldoorn; Kees Pronk, Arnemuiden, René de Jong, Assen; Tj. Klaucke, Assen, Bert Knollema, Assen, Nico Dekker, Beemster; Gerard Ott, Z.O. Beemster; Jack Boone, Bergen N-H; Arie v.d. Assem, Biddinghuizen; Ben Hooijesteijn, Breezand; Linda Kaars, Broek in Waterland; Peter de Waard, Castricum; Erik Veurtjes, Deventer; Frans Rooijen, Dieteren (Susteren Lb.); Frits Stinkens, Den Dolder; Job Pijl, Dordrecht, Brigitte Weeda, Dordrecht; Bennie Wouters, Dordrecht; Albert Righolt, Ede Gld.; Marc Moonen, Eindhoven; Rob Siersema, Emmeloord, Julia Beekman, Empel (Den Bosch), Wilfred Pellekaan, Enkhuizen; Leo Bakelaar, Enschede, Nico Schouten, Giessen (N. Br.); D. v.d. Ploeg, Gorinchem; Paul Kooy, Gouda; Wietze Boon, Groningen; H. Ganzeveld, Groningen; Theo Gibcus, Groningen; Jaap Tillema, Groningen; R. Kalk, Grijpskerk, Henk van Rijn, Den Haag; Frank Wisse, Haarlem; Theo Schermers, Hardinxveld-Giessendam; Rudi Splint, Heerlen, Rene van Halen, Den Helder; Martin Spijker, Hilversum; Eddy Apeldoorn, Hoek van Holland, Jorrie Vlasblom, Hoek van Holland; Ewold Westerhof, Hoogezand, Bert de Winter, Hoogvliet; Ankie Hogenbirk, Huizen; John Trappeniers, Huizen; Martijn Brekelmans, Kaatsheuvel, Robert-Jan Ridder, Katwijk a/d Rijn; Jaap de Jong, Leeuwarden; Peter Heykoop, Leiden; André Koornneef, De Lier (Z.H.); Jos Timmers, Loosduinen; Nico de la Combé, Losser; Tonny Dontje, Maassluis, Rina Ziggers, Markelo (Ov.); Hiddo Visser, Marum (Gr.); Hans Valster, Meeuwenplaat (Hoogvliet); Petra Kuppen, Mill (N. Br.); Bert Bouwmeester, Neede, Henkie Mooijman, Nieuwdorp (Zeel); Geert Melinga, Noordbroek, E. F. Dieleman, Nunspeet; Cor Kluft, Oosthuizen (N.H.); Erik Dijkshoorn, Pijnacker (Z.H.); Adrie Overdevest, Pijnacker; A. v.d. Voorn, Reeuwijk (Z.H.); B. v. Setten, Rhenen; Kees Berkenpas, Rotterdam 27; F. Beute, Rotterdam, Tom Musters, Rotterdam; B. Camps, Rijckholt, Gem Grondveld, Arjan Los, Rijsoord (L.); Gerrit Poortman, Rijssen (Ov.); Paul Berghuis, Schalkhaar; Hans Koppen, Sittard, Gerrit Netten, Sliedrecht; Wieke Smit, Sloten (Fr.); D. Folkers, Stadskanaal; Sjan de Man, Uden (N. Br.); Peter Verwoerd, Uithoorn (N.H.), Arnold Geytenbeek, Utrecht; Wim Verwegen, Veghel, Pim Colijn, Veldhoven (N. Br.), Ronald Feijen, Veldhoven (N. Br.); Bram v. Alphen, Voorschoten, Johan v.d. Valk, Voorschoten, Jan Beute, Wanneperveen; Don Carroll, IJsselstein; R. J. Knollenburg, Zaandam; Casper Meijer, Zelhem (Gld.); Hans van Veen, Zoeterwoude; Sytske Barkhuis, Zwolle

EN NU MAAR METEN EN KIJKEN! EN ALS JE WEER NIKS GEWONNEN HEBT, ER KOMEN NOG MEER PRIJSVRAGEN!
PIETJE PEP

Peter is beter

Proficiat met die geweldige tekenaar Peter de Smet! Alleen de Generaal en Joris P.K. maken het al de moeite waard je op PEP te abonneren. Komt Hoempa Pa nog terug? En komen er nog stickers in PEP? Nou, de mazzel, en houen zo! Bof, hop, gnak gnak.
Willy Willemsen, Doesburg

Hoempa Pa, dat gaat niet, ja?

Knut is prut

Ik zou u gaarne mijn mening willen geven over enkele uwer strippens. Baron van Tast tot Zeveren: Harstikke goed. De Generaal: Hastikke goed. Flippie Flink: Hasikke goed. Asterix (gaap) Asike goed. Lucky Luke: Sike (gaap) goed. Gaap. Snurk. Gaap. Knor. Oooh, wat is uw blad toch harstikke eentonige goed, behalve dan Kraaienhove, Knut en meer van die nieuwe prut.
De Generaal b.d. Tast van Zeveren, Zwolle

Hm, een saaie brief.

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en Belgie worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel. 020-736211-736212. **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel. 02200-12587. **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel. 085-451551-451552-451553. **Breda** — Jorisstraat 20 — tel. 01600-52250-52251. **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel. 070-632944-632947. **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel. 040-112625. **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel. 05420-15828. **Groningen** — Ged. Kattendiep 29 — tel. 050-125650. **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel. 05100-26330. **Roermond** — Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988. **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090. **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941. **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3930. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 299, Haarlem, telefoon 023/319200. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.). **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij. Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

Brief met grief

Na tien jaar PEP lijkt het me niet onzinnig een ogenblik stil te staan bij de inhoud van uw blad. Als redactie van een Nederlands stripweekblad hebt u de taak op u genomen om de lezers leesvoer en informatie voor te schotelen. Over het leesvoer – de strips – niets dan goeds; of Blunder nu beter of slechter is dan Maxmagnus, zoiets doet niet ter zake; het gaat erom binnen het kader van het fenomeen strip en gebonden aan bepaalde normen (bv. geen pornografie etc.) voor een in alle opzichten zeer heterogeen publiek een stripweekblad uit te geven. De naam zegt het eigenlijk al: STRIPweekblad...

Daarmee kom ik dan bij mijn grief tegen PEP. Mijns inziens is een kort verhaal, een uithaler met een voetbalclub of een popmusicus net zo misplaatst in UW blad als een artikel over zaaduien in het krantje van een filatelistenvereniging. Dat andere periodiekjes, sport- en muziekbladen, zich van strip bedienen, is op zich natuurlijk wel leuk, maar doet eveneens afbreuk aan de inhoud van het betreffende blad, wanneer het verband tussen strip en artikel, verhaal of totale blad volledig ontbreekt. Hoewel ik zeker de kwaliteit van de door mij misplaatst geachte artikelen en foto's niet wil aanvallen, lijkt het me toch gepaster om deze ruimte te vullen met ófwel strips, ófwel informatie op stripgebied. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan meer interviews met tekenaars, bibliografieën, de strip in het buitenland etc. In feite zou dit neerkomen op ongeveer hetzelfde als wat Stripschrift doet, maar dan op een minder gespecialiseerd, wat algemener niveau. Samenwerking op dit gebied met Stripschrift lijkt me ook zeker niet tot de onmogelijkheden te behoren. Ik ben me er heel goed van bewust dat ik dergelijke veranderingen niet in mijn eentje van u kan gaan verlangen, maar als er meer lezers nu op een idee gekomen zijn...

Maarten Catz, Diemen

De formule van PEP vereist een zekere hoeveelheid „niet-strip"-vulling. Dat is een service die onze lezers over het algemeen zeer waarderen. Bovendien helpt het voorkomen dat PEP te eenzijdig wordt. Inderdaad, we zijn géén Stripschrift.

Klein is niet fijn

Ik lees hier net PEP 3 en ik kom tot de vreselijke ontdekking dat Engelbert miniscuul klein is gedrukt. Daarom een dringend en kort verzoek: druk hem net zo groot als vroeger! Ik geloof dat u daarmee vele PEPlezers tevreden stelt.

Rob Allebes, Rijswijk

Jij je zin.

OPLOSSING PUZZEL PEP 11

Twee dofferduiven uit Den Dolder
wilden gaan fuiven op 'n zolder.
Met drie krasse kraaien
en vier Vlaamse gaaien
maakten die guiten reuze kolder.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Asterix

IK BEN EVEN TERUGGEGAAN OM M'N LIER TE HALEN. DIE HAD IK IN DE HAAST VERGETEN, EN IK HEB DE WALGELIJKE, GIFTIGE DAMPEN UIT HELSE DIEPTEN INGEADEMD! ZELFS DE ROMEINEN ZIJN GEVLUCHT!

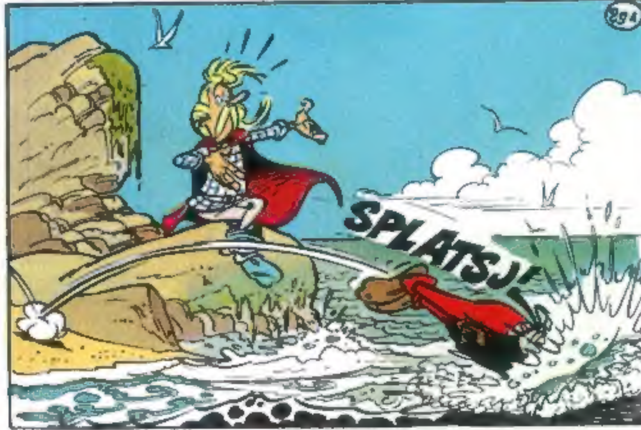
ZIE JE WEL? ZIE JE WEL? WE HADDEN NAAR LUTETIA MOETEN GAAN, ZOALS DE ZIENER HAD GEZEGD! DIK STOM VARKEN!
MAAR FLEURTJE... BEN IK DAN NIET MEER JE ZWIJNTJE?...

NOU JA, DAN MAAR ZONDER LIER.

O SCHONE MAAGD, ZO ONVERSAAGD!

SPLATSJ!

BEN JE GEK?! KOM TERUG!
IK ADEM LIEVER DIE WALGELIJKE STANK IN DAN DAARNAAR TE LUISTEREN!
WAAROM ZING JE EIGENLIJK?
OMDAT DE ZIENER MIJ HEEFT VERTELD DAT MIJN SOORT STEM HET IN DE TOEKOMST HELEMAAL GAAT MAKEN. IK BEREID MIJ VAST VOOR.

WE WACHTEN TOT DE FRISSE ZEEWIND DE LUCHT BOVEN HET DORP HEEFT VERDREVEN. DAN GAAN WE ONZE VRIENDEN ZOEKEN...

EN WAT DE ROMEINEN BETREFT, MAAK IK ME GEEN ZORGEN. JULLIE VINDEN ER WEL WAT OP.
IK HEB'T AL! WE GAAN NAAR ZE TOE EN BREKEN DE BOEL AF!

WAAR HAAL JE'T VANDAAN, OBELIX...
OCH, EEN GROTE, ROODHARIGE KRIJGER MET VLECHTEN KAN OOK WEL KOPPIE-KOPPIE HEBBEN.

TEKENINGEN:
UDERZO
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de ziener

WORDT VERVOLGD

Titus

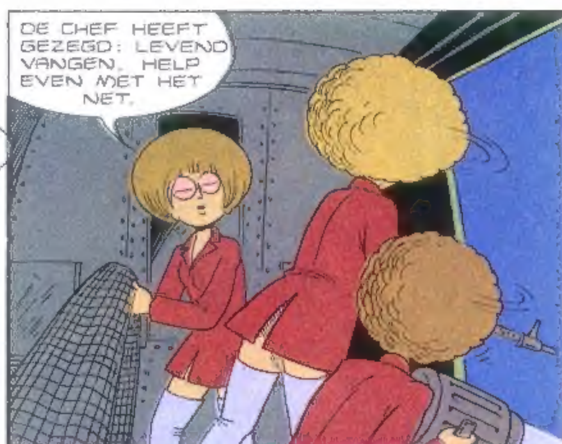
HET WAS MEER DAN DUIDELIJK. IK STOND IN HET ZONNETJE EN DEZE KEER LEEK ONTSNAPPEN DEFINITIEF ONMOGELIJK...

TEKENINGEN: HENK 'T JONG
TEKST: LO HARTOG VAN BANDA
KLEUR: MARIANNE DE KRUIJFF

topgevaar

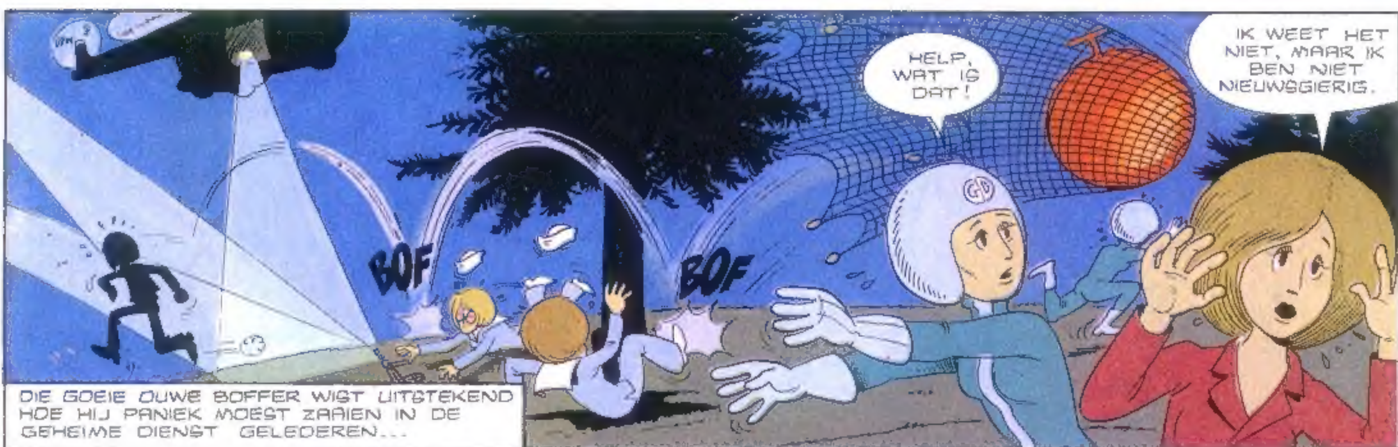

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

MAAR JONG, DAT IS JE REINSTE ZELFMOORD!
SHUT UP! DAT GEBEUZEL VAN JOU ALTIJD... DE INDIANEN MOGEN NERGENS AAN ZIEN DAT WE UIT ELKAAR GEGAAN ZIJN. KOM, WE RIJDEN LANGS. HET STRUIKGE-WAS EN DIE BOOMPJES DAAR...

ALS ALLES GOED GAAT, ZIEN WE ELKAAR STRAKS BIJ DIE BERG DAAR...

TOT ZIENS, KAME-RAAD!

OEF!

ALS IK ME NOU MAAR NIET VERGIS.. ALS ER MAAR 'N PAAR ACH-TERBLIJVERS BIJ ZIJN... HA! ZO'N BOOM ZOCHT IK!...

VEEL TE OPVALLEND! ZE ZIEN HET VAST!...

MAAR MISSCHIEN KENNEN ZE HET TRUCJE NIET...

DAAR KO-MEN ZE.. OP HOOP VAN ZEGEN!

TEKENINGEN
GIRAUD
TEKST:
CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

generaal geelkop

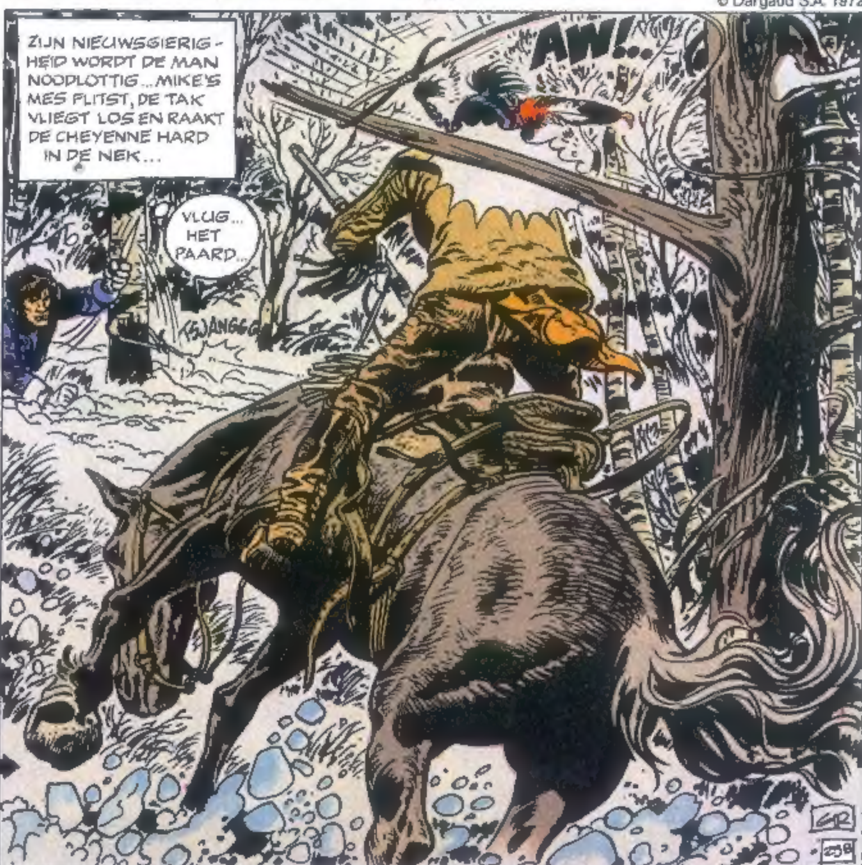
DE INDIANEN VOLGEN STILLETJES HET SPOOR DAT MIKE EN JIM HEBBEN ACHTERGELATEN. ZE WILLEN DE VLUCHTELINGEN NIET LATEN MERKEN DAT ZE ACHTER HEN AANKOMEN...DE CHEYENNES WETEN NIET DAT BLUEBERRY ZICH TUSSEN HET KREUPELHOUT SCHUILHOUDT...

WORDT VERVOLGD.

JORIS P.K.

DE VOLGENDE DAG...
...EN VANDAAR DAT DEZE BRAVE MAN BIJ ONS GEKOMEN IS VOOR HULP!

ACH SIRE, NOG EEN KLEINIGHEID. HET SCHIJNT DAT DE AANVOERDER VAN DE SCHTINKS IN HET BEZIT IS VAN HET ZWINGENDE ZWAARD...
ZWINGENDE ZWAARD?

EEN RAMP!
EEN RAMP DAT IS EEN RAMP!
PARDON?

NEE, NEE, GEEN RAMP, MAAR EEN ZWINGEND ZWAARD! DAT HEEFT HIJ TOCH DUIDELIJK GEZEGD?

IK BEDOEL: HET ZWINGENDE ZWAARD IS EEN RAMP, EEN CATASTROFE EEN CALAMITEIT!
AH?

WAT IS ER DAN MET DAT ZWINGENDE ZWAARD?
DAT ZAL IK VERTELLEN!

HET ZWINGENDE ZWAARD (ZO VERTELT DE LEGENDE) IS VROEGER GEMAAKT DOOR DE GNOOM DER GNOMEN, DE GROTE KWARK. MEN ZEGT DAT HIJ, DIE HET ZWAARD BEZIT, DOOR GEEN STERVELING VERSLAGEN KAN WORDEN.
DAT IS INTERESSANT.

GOED, MAAR HET IS EEN LEGENDE. ALS WE IEDERE LEGENDE ZOUDEN GELOVEN DAN KONDEN WE WEL INPAKKEN. WE ZULLEN SLAG LEVEREN MET DIE SCHTINKS, ZWINGEND ZWAARD OF NIET.
ZO MAG IK HET HOREN.

JORIS, JIJ GAAT MET PLOK EN KLAAS NAAR NOVIOMAGUM EN PROBEERT DAAR ZO VEEL MOGELIJK INLICHTINGEN TE KRIJGEN.

EN DENK EROM DAT JULLIE GEEN RISICO NEMEN. ALLEEN INLICHTINGEN VERZAMELEN! OVER EEN WEEK VERTREK IK MET HET LEGER EN ONTMOETEN WE ELKAAR BIJ DE OUDE MOLEN.
PETER DE SMET
7

TEKST EN TEKENINGEN
PETER DE SMET
KLEUR: SANDER WIJGMAN

het zwingende zwaard

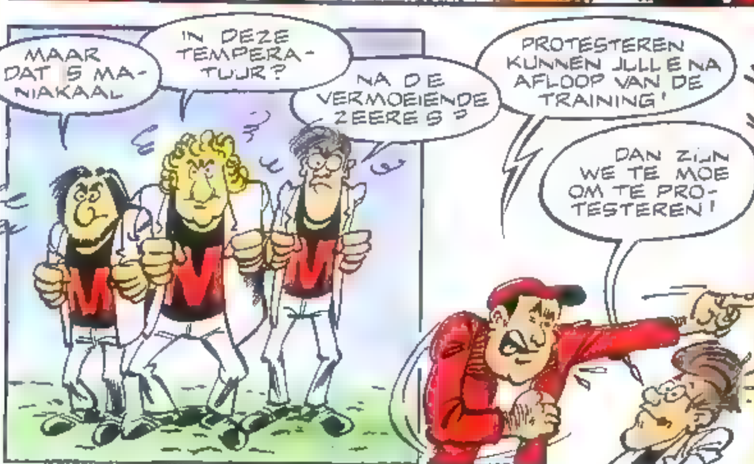

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

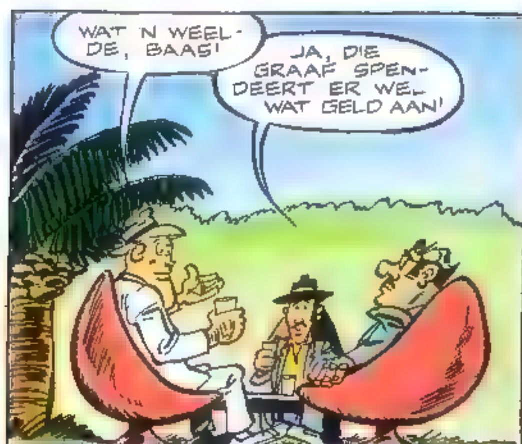

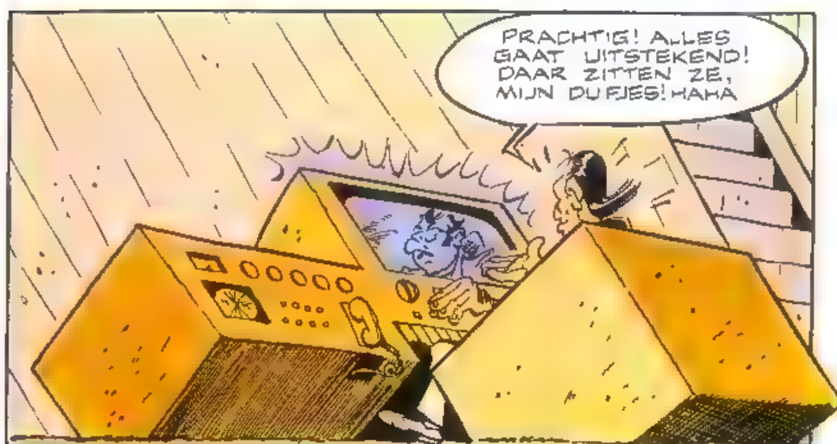

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

de wraak van de graaf

MENEER DE GRAAF, UW GASTEN ZIJN GEARRIVEERD.

WEET IK, KINDJE WEET IK! IK BEN ZE JUIST AAN HET BEKIJKEN!

8

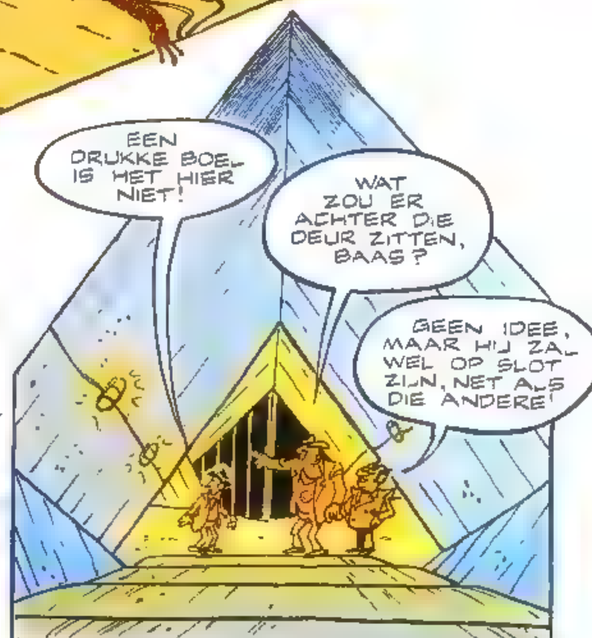
WAAR ZIJN DE ANDEREN? ZOUDEN ZE ?

KLIK!

HAHAHA! JA! ZE ZIJN AL AAN HET VOETBALLEN! GEWELDIG!

WORDT VERVOLGD

door Quint

DE REDDER V

Hoe Bewick in het bergdorpje Cho Oyoe terecht kwam is een lang verhaal.
Bewick „deed" India op zijn manier. Hij was een maniak met een camera, weinig eisend wat zijn levensomstandigheden betrof, en hij zwierf van Bombay naar Madras, van New Delhi naar Udaipur, van Bengalen naar Nepal, af en toe van geld voorzien door een persbureau. Tenslotte belandde Bewick min of meer per ongeluk in het Himalaya-gebergte, meeliftend met een goederenvliegtuig waarvan hij de piloot kende. Tegen die tijd was hij volkomen verpauperd, zelfs de bedelaars lieten hem met rust.
„De armoe is overal ontstellend," schreef Bewick aan een vriend, „maar in de steden rauwer en onmenselijker dan op het platteland. En hier in de bergen bouwen de mensen hun armzalige hutten tegen een achtergrond van zo'n adembenemende schoonheid, dat het lijkt op een vorm van zelfbespotting."
De bergbewoners waren gewend aan tegenslagen en bleven laconiek onder natuurrampen zoals overstromingen en lawines. Het bleef ze blijkbaar om het even. In het begin was Bewick verbijsterd als hij zag hoe „heilige" koeien, die de straten nog meer bevuilden, gevoerd werden met eten dat de hongerige mensen zichzelf uit de mond spaarden. Maar later begreep hij dat het geloof het leven voor deze misdeelden dragelijk maakte. Ondanks ziekte en armoe leken vooral de bergbewoners hem levensblije en onbekommerde mensen. Ze voelden zich thuis in een ijzige, door sneeuwstormen geteisterde wereld van kloven en ijsvelden, waar het hen ontbrak aan alle voordelen van de beschaving. Cholera en melaatsheid eisten nog steeds een hoge tol onder de bergbevolking maar ziekenhuizen en artsen ontbraken, wèl ratelden gebedsmolens in ieder huis en op elk dak wapperden gebedsvaandels. Je moest je westerse ideeën maar liever thuislaten als je daar was.

Bewick reisde van bergdorp naar bergdorp en werd overal gastvrij ontvangen. Arm als de mensen waren, boden ze hem altijd onderdak en eten aan. Hij moest vooral wennen aan de ranzige yakboter, die overal in verwerkt werd tot in de thee toe. Toen hij in Cho Oyoe door de vroege sneeuwval verrast werd, die de bergpassen onbegaanbaar maakte, kreeg hij zelfs een leegstaande hut toegewezen. Bewick bracht twee maanden in de hut door voordat hij vernam dat die eerst aan een melaatse had toebehoord. De dorpelingen begrepen zijn verbijstering niet. Als de goden hem niet kwaadgezind waren, behoefde hij toch immers niets te vrezen.
Blijkbaar hadden de goden het goed met hem voor, want hij bleef gezond, maar een unieke ervaring was het wel. De gelijkmoedigheid van deze mensen viel toch moeilijk te begrijpen. Ook hun vriendelijkheid verbaasde hem. Ze brachten hem geschenken zoals Tibetaanse laarzen van yakhuid, meel van gestampte maïs, houtskool voor zijn haard, aardappelen en rijst van hun velden, en niets werd daarvoor in ruil terug verwacht. De inwoners van Cho Oyoe nodigden hem in hun huizen, lieten hem rustig fotograferen en filmen (zonder overigens te begrijpen hoe een camera werkte) en lachten om zijn pogingen in hun taal te converseren. Ze vonden hem blijkbaar amusant.
Toen Bewick voor het eerst van de luipaard hoorde, geloofde hij zijn oren niet. In India werden luipaarden afgeschoten als schadelijk roofwild, maar hier lieten de mensen toe dat zo'n dier hun toch al schaarse vee doodde. Met geschreeuw probeerden ze de grote kat te verjagen, maar als die daar niet van onder de indruk kwam, kon hij zich verder ongestoord meester maken van een schaap of yak. Kennelijk ging dat al vele winters zo in zijn werk, zonder dat de bergbewoners er werkelijk iets tegen ondernamen. De luipaard — later begreep hij dat het om een irbis of sneeuwluipaard ging, een zeldzaam en solitair dier — kwam opdagen zodra de sneeuwval het jagen op hazen en wilde muskusdieren moeilijk maakte, en sloop dan zelfs wel het dorp binnen. De mensen van Cho Oyoe zagen een soort incarnatie van een in het gebergte overleden heilige kluizenaar in hem, zoveel begreep Bewick er wel van. En bovendien Boeddhisten beschouwden het als misdadig om bloed te vergieten. Zelfs niet om een leven te redden mocht men een leven nemen.
Maar dat ging toch te ver! Boeddhisten of geen Boeddhisten, incarnatie of geen incarnatie, dit konden ze zich toch niet laten welgevallen? In het midden van de winter viel de irbis zelfs een kind aan. De verbijsterde Europeaan was getuige van een hartbrekende rouwplechtigheid en later zag hij de getroffen familie over het mistige bergpad verdwijnen om hun kleine dode ergens in het gebergte over te leveren aan de gieren. Dat sloeg alles wat hij tot nog toe had meegemaakt.
Bewick vond bij zichzelf dat nu het moment was gekomen om iets terug te doen voor al die gastvrijheid. Hij haalde uit zijn grote leren reistas het antieke lontslotgeweer, dat hij in Nepal bij wijze van souvenir had gekocht.
Handig als hij was, knutselde hij net zolang tot hij wist hoe het primitieve vuurwapen werkte.
Daarna vond hij een manier om passende patronen te maken. Uit grote vuurpijlen die de bergbewoners bij feestelijkheden afstaken, prutste hij het kruit los, en met behulp van stukjes ijzer en in stijfsel gedrenkte katoenen vodden vervaardigde hij drie lompe kogels. Met het geweer in een jas gerold sloop hij op een vroege ochtend het dorp uit.
De irbis had een duidelijk spoor in de sneeuw achtergelaten en Bewick volgde het, door een bebost gedeelte van de berghelling en over smalle stroompjes.

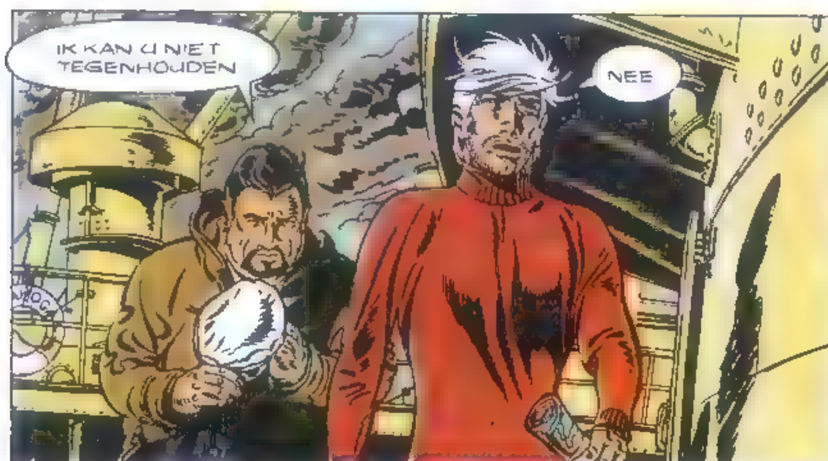
AN CHO OYOE

illustratie. Julius de Goede

Daarna voerde het een onafzienbare gletscher op. Tot tweemaal toe kwam hij op het smalle bergpad een melaatse tegen. De melaatsen woonden hoger in het gebergte, om hun medemensen niet te confronteren met hun afschuwelijke mismaaktheid. Niemand joeg ze weg, voor zover Bewick gezien had, maar ze kozen zelf de eenzaamheid. Het was één van die geheimzinnige zaken waar je als Europeaan van stond te kijken. Bewick ontweek de melaatsen en volgde grimmig het luipaardspoor. Die hele dag dwaalde hij over de berghelling. De zon verdween achter mistbanken en de temperatuur daalde tot onder het vriespunt, maar hij wilde niet naar het dorp terugkeren voordat hij de irbis onschadelijk had gemaakt.
Hij was niet van plan ooit te vertellen wat hij gedaan had. Hij beschouwde het als een stille dienst, een praktische daad die hij aan de gastvrije bergbewoners verplicht was. Eigenlijk zag hij zichzelf ook wel een beetje als de redder van Cho Oyoe. Maar pas twee weken later zag hij kans de irbis te verrassen, veel lager op de berghelling bij het kadaver van een geit. Mistslierten bewogen tussen hen in en de sneeuwluipaard leek een schim, die opdaagde en verdween als in een droom. Toen Bewick dichterbij probeerde te komen, reageerde de irbis niet zoals de luipaarden die hij eerder, in India, gezien had. Hier had geen mens het roofdier ooit naar het leven gestaan en wat een geweer was, wist het niet.
Bewick was verbaasd. Nog nooit had hij zo'n rookgrijs en zwartgevlekt exemplaar gezien, met zulke vreemde ogen. Bleek, met de schittering van ijs, de ogen van een wezen dat aan immense eenzaamheid gewend was. Het verwonderde Bewick niet dat de bergbewoners een incarnatie in het geheimzinnige dier zagen.
Toen hij de onhandige voorlader afschoot, verwondde hij de irbis in de schouder, een oppervlakkige wond zoals te verwachten viel van zo'n lompe kogel. Dat moest genoeg zijn om het dier zo'n schrik aan te jagen dat het een ander jachtterrein zou opzoeken. In Nepal had Bewick luipaarden in het wild gefotografeerd en hij had nooit anders meegemaakt dan dat ze voor de mens op de loop gingen.
Wel, deze luipaard niet. Deze viel aan met overrompelende snelheid en gaf Bewick geen kans om uit te wijken of het geweer opnieuw te laden. Zijn dikke gewatteerde jas ving de eerste klappen op, maar daarna beschermde niets hem meer tegen de verschrikkelijke klauwen.
De irbis handelde in een soort van panische razernij, sloeg nog twee, drie maal toe en vluchtte daarna, een breed bloedspoor achterlatend. Maar door die paar klappen was Bewick al gruwelijk opengehaald en in korte tijd verzwakte hij door bloedverlies.
Een melaatse vond hem en waarschuwde het dorp. Ze kwamen allemaal, de inwoners van Cho Oyoe, de mannen en de vrouwen, de ouden en de jongen. Ze stonden om de gehavende vreemdeling heen en beklaagden hem luidkeels. Met hun dikke jassen bedekten ze zijn bloedende lichaam en met tranen in hun ogen betreurden ze het, dat ze niet méér voor hem konden doen. Ze raakten Bewick niet aan, niet om zijn wonden te verbinden en niet om hem terug naar Cho Oyoe te brengen, naar de warmte van de houtskoolvuren. En toen Bewick begon te ijlen en in zijn koorts om zich heen greep, stapten ze haastig achteruit om niet door hem aangeraakt te worden. Want hij was onrein — onreiner dan een melaatse. Hij had het bloed van een levend wezen vergoten. Hij had de incarnatie van de heilige kluizenaar naar het leven gestaan.
De mensen van Cho Oyoe stonden de lange ijskoude nacht bij hem en velen bleven ook nog de daaropvolgende mistige dag. Ze baden met luide stem tot hun goden en smeekten hun genade af over de vreemdeling. Hij had ernstig gezondigd, maar misschien zouden de goden hem niet te zwaar straffen in zijn volgende bestaan. Want de vreemdeling ging sterven, dat zagen ze allemaal.
Konden ze hem maar helpen! Mochten ze het bloeden maar stelpen en zijn wonden verbinden! Konden ze de vreemdeling tenminste maar uitleggen waaróm ze hem niet konden helpen. Maar hij hoorde hen nauwelijks. Hij was alleen met zijn pijn en ze mochten niets doen om die te verlichten, want dat was zeker de straf van de goden voor het zondige vergieten van bloed. De vreemdeling ging sterven, dat moest het lot zijn dat de goden voor hem bestemd hadden. Hij was vrolijk en goed geweest, daar waren de dorpelingen het over eens en minder dwaas dan de andere vreemdelingen die af en toe door hun dorp kwamen — maar toch helaas wél zo dwaas dat hij de irbis probeerde te doden. Waarom kon een vreemdeling zich niet schikken in een lot dat zij, de dorpelingen van Cho Oyoe, al jaren geduldig verdragen hadden? Waarom wenste hij iets te veranderen in hun bestaan, iets te verbeteren — alsof de goden niet voor alles zorg droegen!
Toen de vreemdeling gestorven was, bedekten de dorpelingen hem met een dikke laag sneeuw en daarna keerden ze treurig naar hun huizen terug. Overal draaiden de gebedsmolens en extra gebedsvaandels werden op het dak gehesen van de hut, die eens een melaatse toebehoorde. En het dagelijkse leven ging verder. Maar in het vroege voorjaar, toen de sneeuw begon te smelten op de gletsjer en het smeltwater hele stromen vormde die samenkwamen in een brede rivier, toen stonden de mensen van Cho Oyoe langs de oever. Het snelstromende water voerde Bewick's lichaam langs terwijl ze het besprenkelden met voorjaarsbloemen en kleurige linten, waarop ze hun beste wensen geschilderd hadden voor zijn volgende leven.

ROB PALLAND

IK KAN U NIET TEGENHOUDEN
NEE

GOED, IK ZAL 'T DOOR GEVEN MAAR DE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJEN ZULLEN HET WEL NIET EENS ZIJN MET UW PLANNEN
IK DENK AAN DE KINDEREN DAARGINDS!

HIJ IS NIET BANG!
IK HEB IN MIJN LEVEN AL HEEL WAT HELDEN ONTMOET, LUITENANT. IK WEET HOE ZE ZIJN. ZE HEBBEN ALLEMAAL IETS GEMEEN

.. ZE STERVEN BIJNA VAN ANGST, MAAR DAT HOUDT ZE TOCH NIET VAN HUN KRANKZINNIGE PLANNEN AF
ZO IS PALLAND OOK

EN IK ZAL ZORGEN DAT ER NOG MEER BOTEN KOMEN DESNOODS ZAAG IK DE MOORAHOGA IN STUKKEN OM ER VLOTTEN VAN TE MAKEN EN IK GA IN M'N EENTJE NAAR DAT EILAND ONS SCHIP IS IN ELK GEVAL TE BREED OM TUSSEN DE NEPTUNUSTANDEN DOOR TE KUNNEN

HEB JE NOG EEN PAAR GEVOERDE HANDSCHOENEN VOOR ME ?
ALS HET TE HEET WORDT, SMEER DAN EEN DIKKE LAAG VASELINE OP JE OOGLEDEN EN JE LIPPEN DAT ZIJN NOGAL KWETSBARE PLEKKEN

HET IS NIET VEEL, MAAR 'T MOET LUKKEN
EN DAN IS ER NOG IETS HET VUUR VERSPERT JE MISSCHIEN DE DOORGANG

NEEM DAAROM DEZE STAVEN DYNAMIET MEE JE GOOIT ZE TOCH WEL OP TIJD WEG, HÈ ?

HERMANN
GREG
VERTALING
JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

WORDT VERVOLGD

pep
puzzel

E I T U E I N Z E

N W E T N D A A F

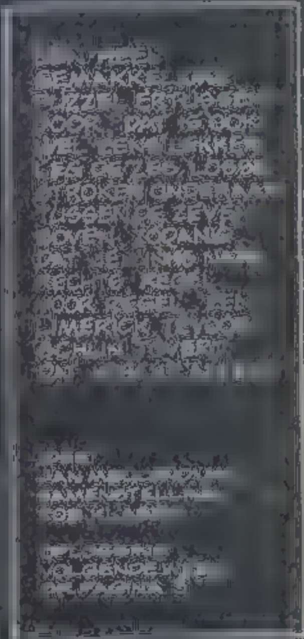
I N E H P N E G L

D N G N O A N E O

R A R N D G M G N

A T I L E N U I M

U E G S U E T Z N

D E N E O H R E M

L M N U R E I E E E

E G E E K A I N P

A A L P I E F F R E

S E N R S E T A I

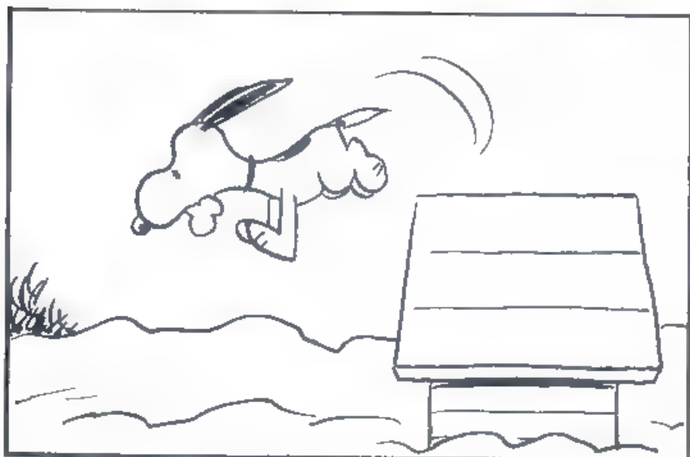
E T E I E T W W L

PEANUTS

TEKENINGEN EN TEKST: CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

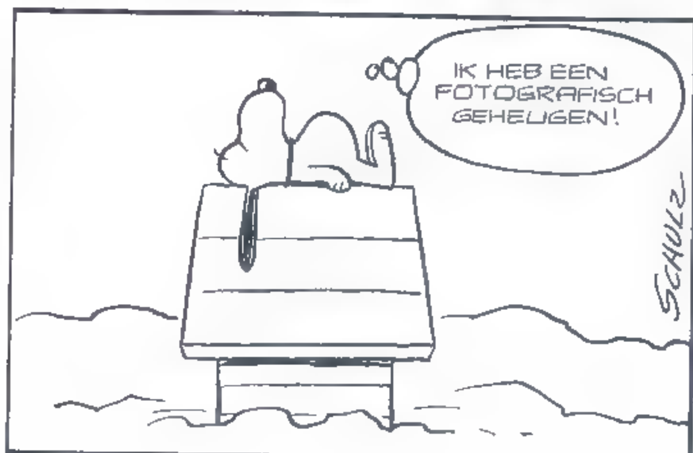

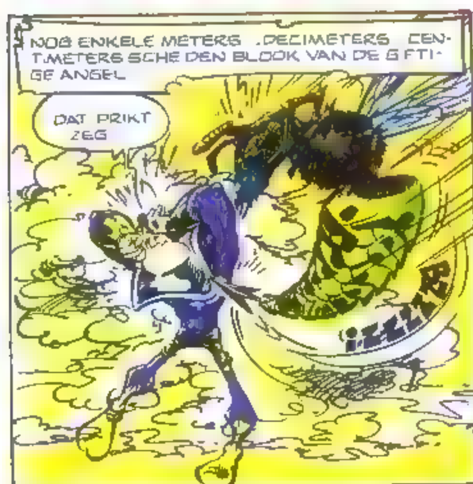

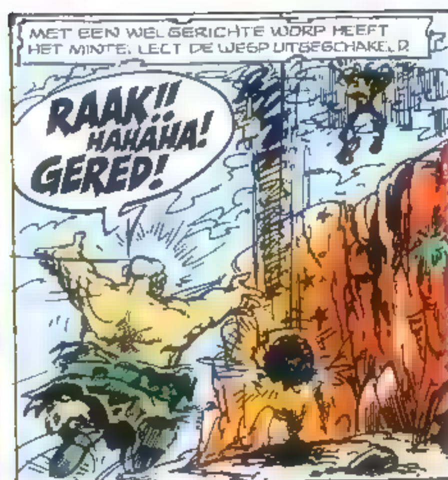

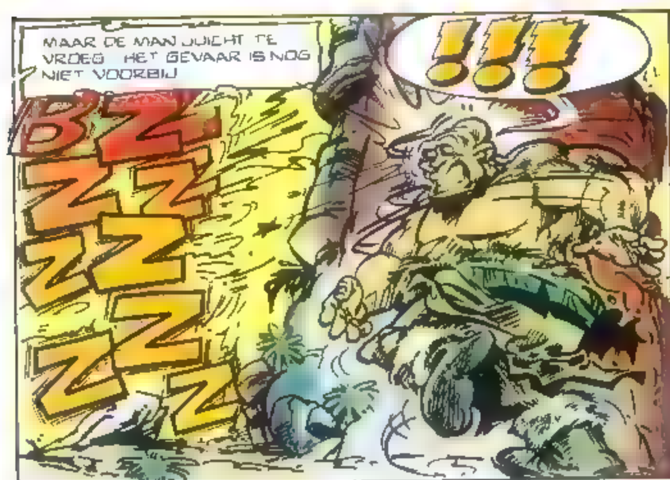

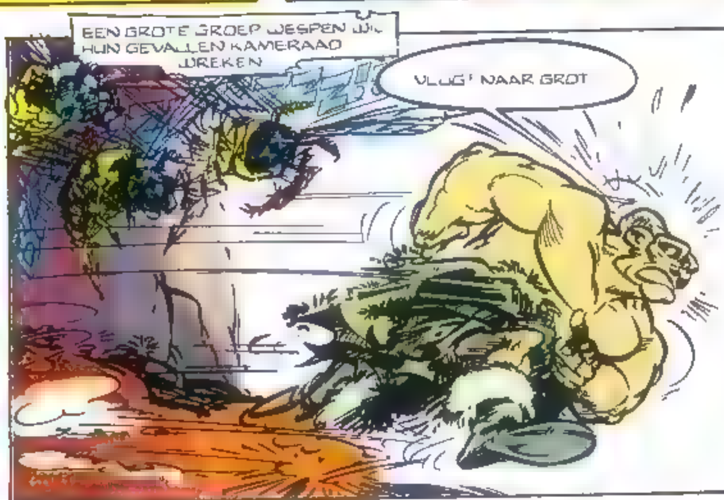
BLOOK

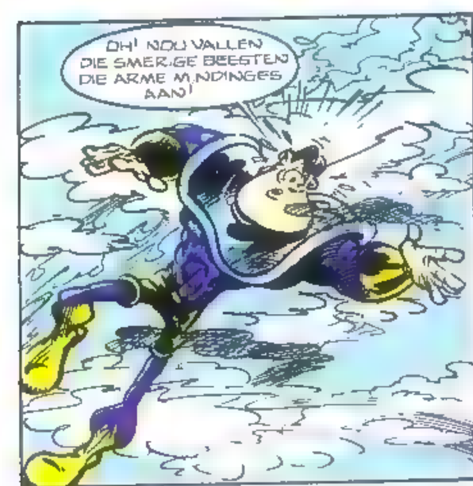

NOG ENKELE METERS .DECIMETERS CEN-TIMETERS SCHE DEN BLOOK VAN DE G FTI-GE ANGEL
DAT PRIKT ZEG

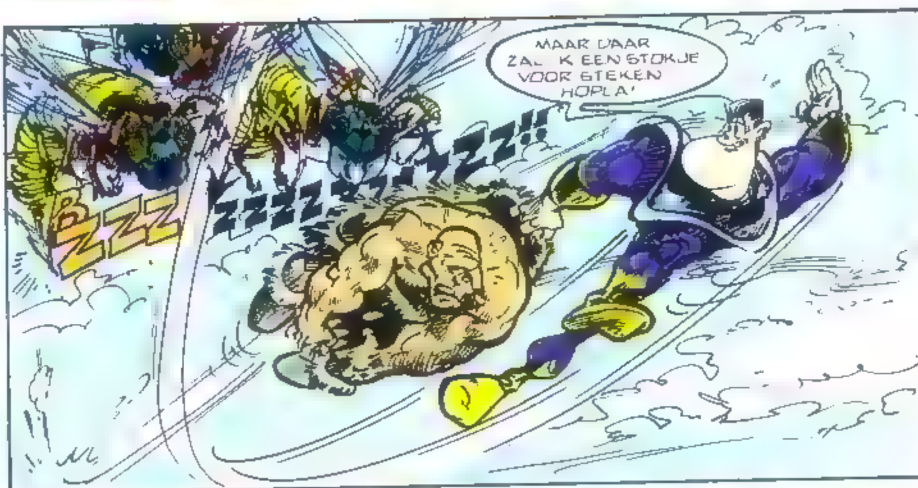

MAAR NET OP HET N PPERTJE
DONK!

MET EEN WEL GERICHTE WORP HEEFT HET MINTE LECT DE WESP UITGESCHAKELD
RAAK!! HAHAHA! GERED!

MAAR DE MAN JUICHT TE VROEG HET GEVAAR IS NOG NIET VOORBIJ
!!!
BZZZZZZZZZ

EEN GROTE GROEP WESPEN WIL HUN GEVALLEN KAMERAAD WREKEN
VLUG' NAAR GROT

OH' NOU VALLEN DIE SMERIGE BEESTEN DIE ARME M NDINGES AAN'

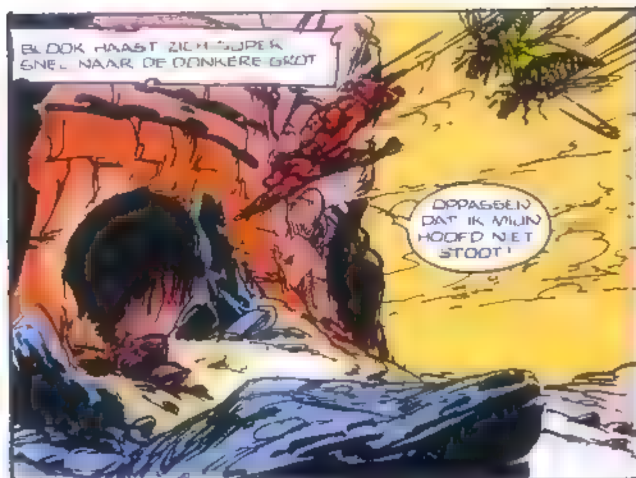

MAAR DAAR ZAL K EEN STOKJE VOOR STEKEN HOPLA'
BZZZ
ZZZZZZZZZ!!

DAT ZE NET T MAAR WAAR KUN NEN WE NOU LEN
BZZZZZ

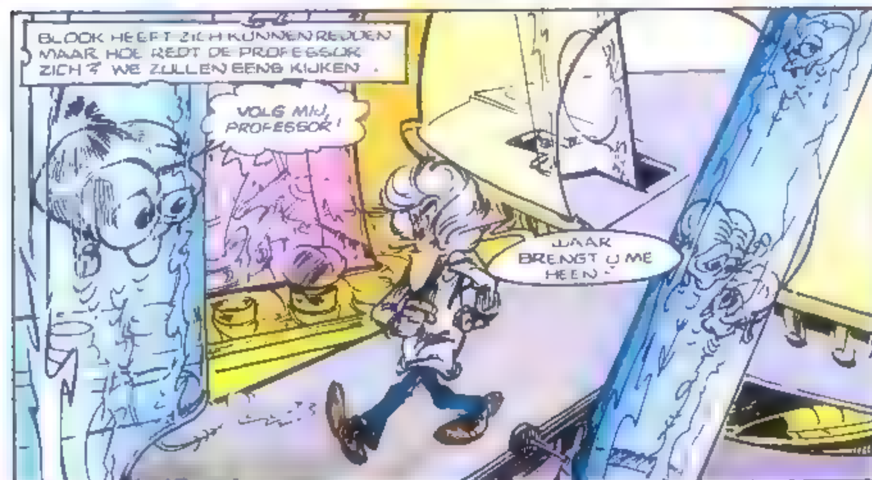

DAAR' GROT IN
BZZZZZZZZZZ!

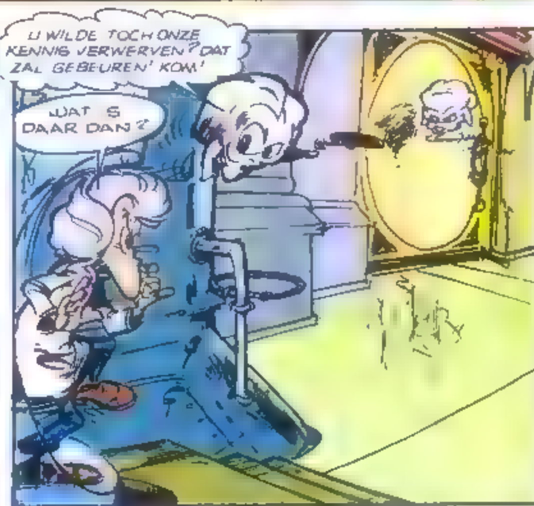
TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

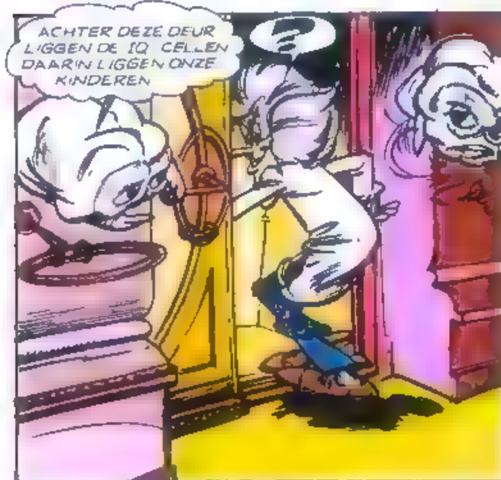
de tellecten

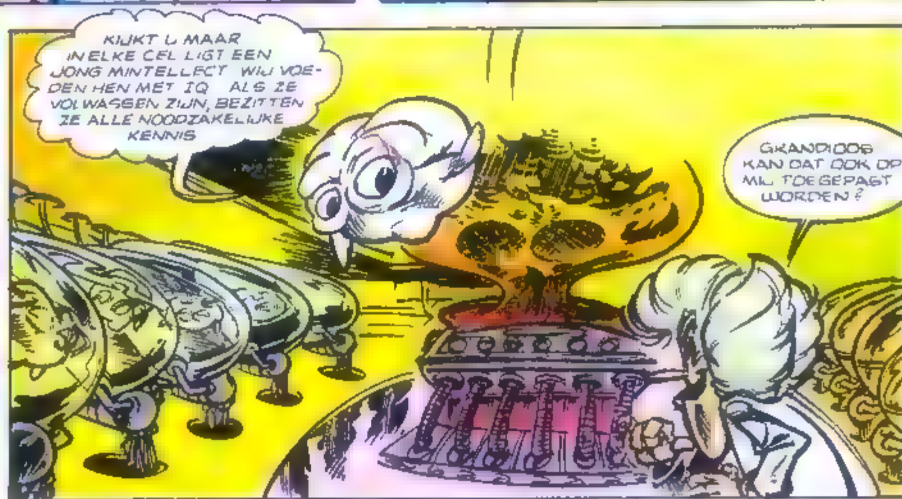

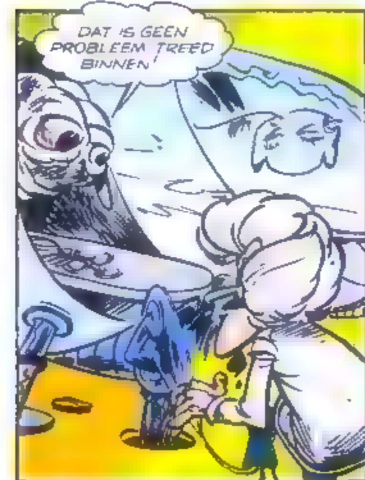

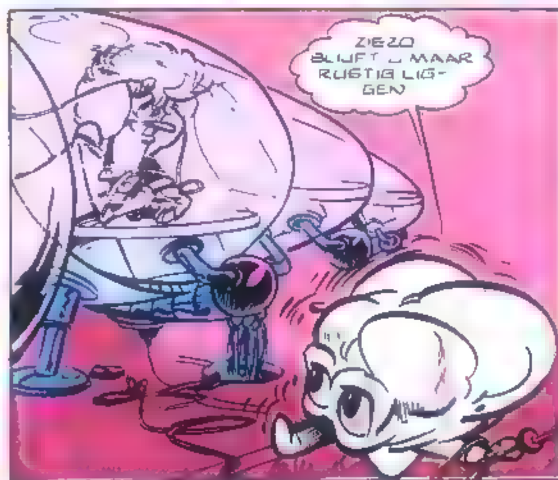

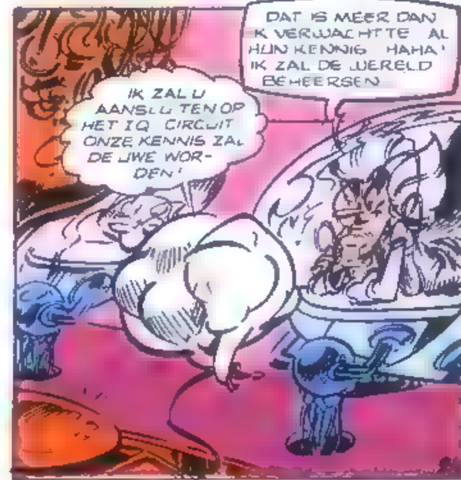

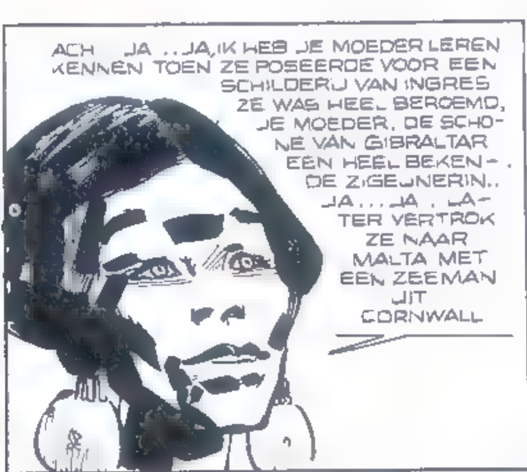

WORDT VERVOLGD

CORTO MALTESE

TEKENINGEN
EN TEKST
HUGO PRATT
VERTALING: CONSTANCE RAEBEL

samba met tir fixe

WORDT VERVOLGD

pep
uithaler

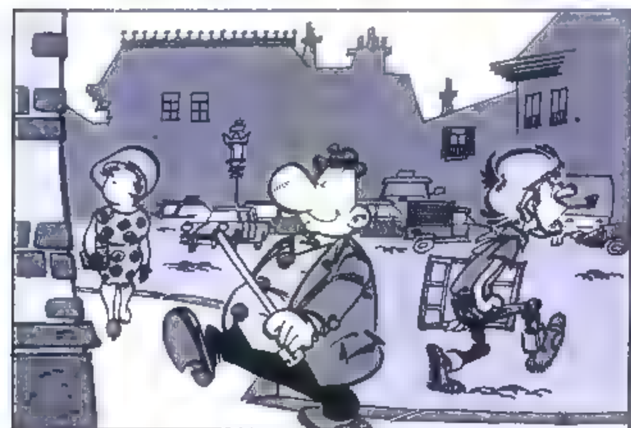

Buick 50 super 1949

tekening. Bert Baakman

OLIVIER BLUNDER

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

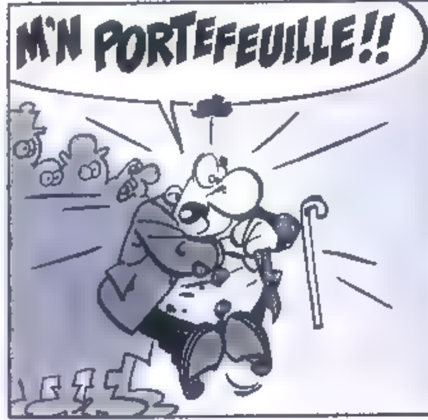
de grootkapitaal

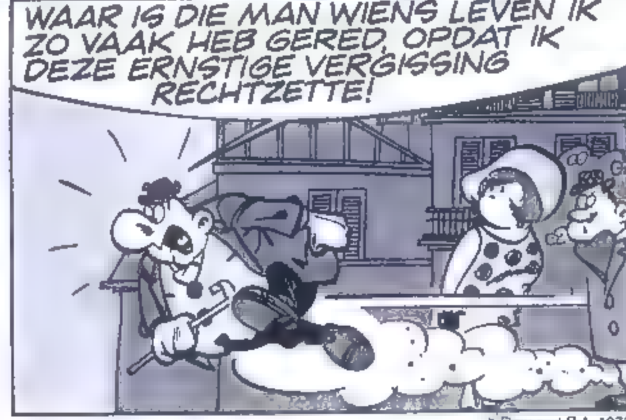

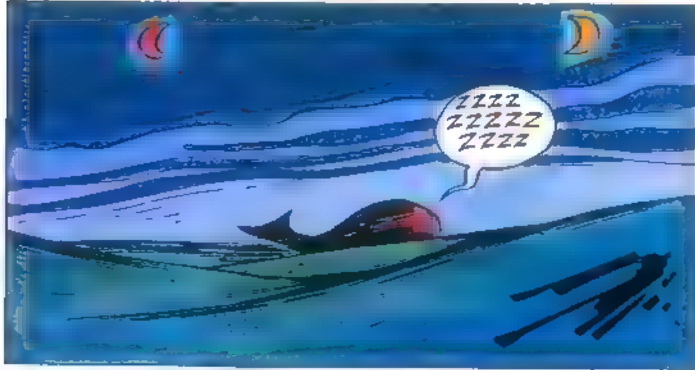

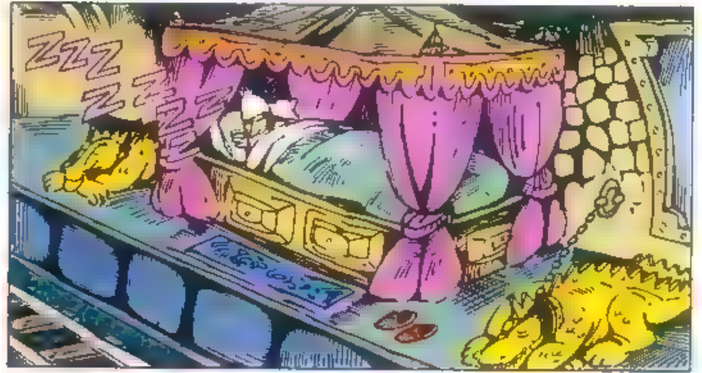
ALS DAT DE GROOT NIET IS, OUWE MAKKER!
NA ZOVEE.. JAREN
?
JIJ!

PHILÉMON

ZOETJES DEINT DE WALVIS HEEN EN WEER OP DE LANGE GOLFSLAG ONDER HET BLEKE LICHT VAN DE TWEE MANEN.

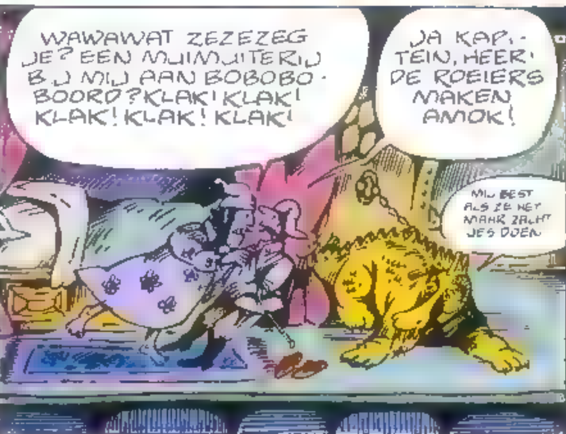

DE KAPITEIN VAN DE GALEIVIS SNURKT ZOALS KAPITEINS VAN GALEIVISSEN ALTIJD SNURKEN (HET IS EEN VAK APART)

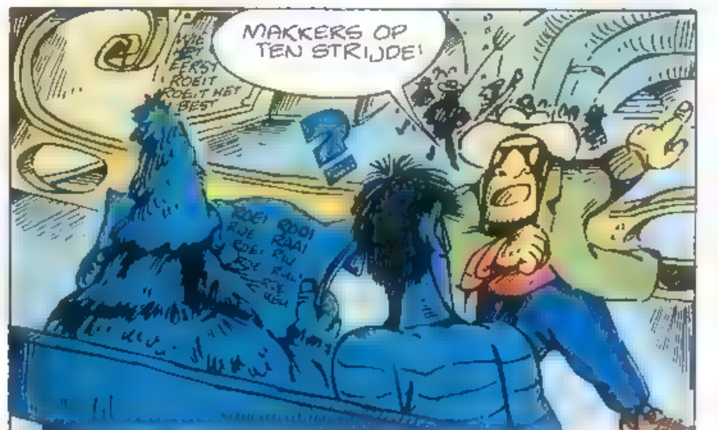

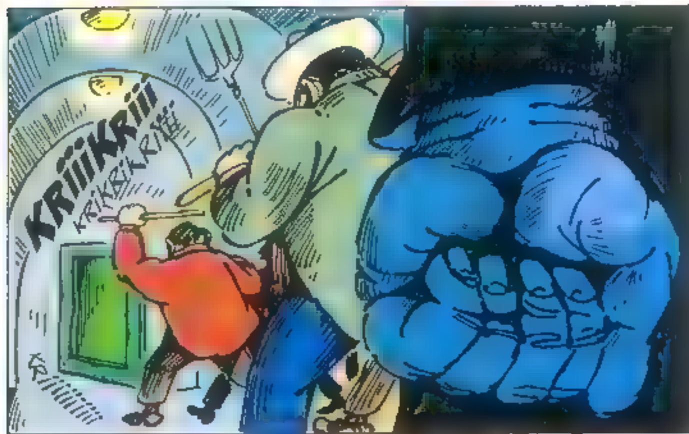

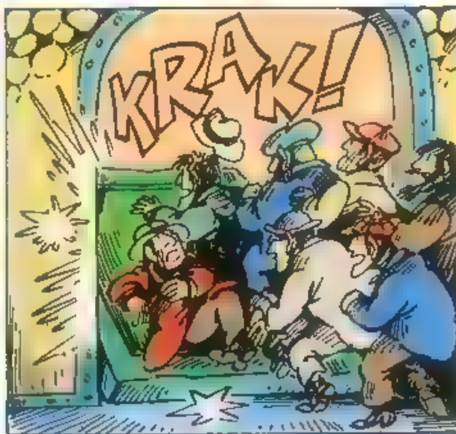
DOOR FRED
VERTALING JAN VAN ERP

het luchtkasteel

DAAR KOMEN ZE, HEER!
DICHT DIE POORT STUK ONBENUL!
KOP ERAF! DE MAAT IS VOL!
DOOD!
BLARP?

ZO! ZEGT HET SPREEKWOORD NIET BETER EEN GOEDE DEUR DICHT DAN TIEN IN DE LUCHT?
KOP ERAF!
AUW!
KIJK UIT, ZEG!
NIET ZO DRINGEN

IK HUM HIER BEN IK AL.

WE VERVELEN ONS 'S ZONDAGS DOOD
ONMENSELIJK!
DE T.V., TSJA DAT IS EVEN LEUK
DAT VIND 'K OOK!
DE GESCHORSTEN MOGEN OP ZONDAG ROEIEN WAAROM WIJ NIET!?

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

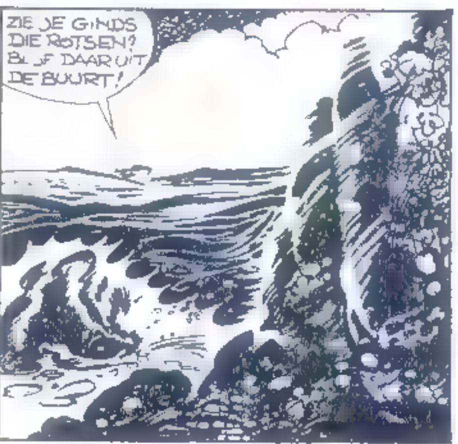

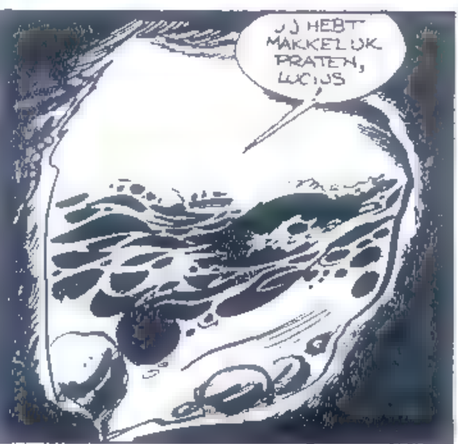

DOOR
WILLY LOHMANN

de mcaber expeditie

WORDT VERVOLGD

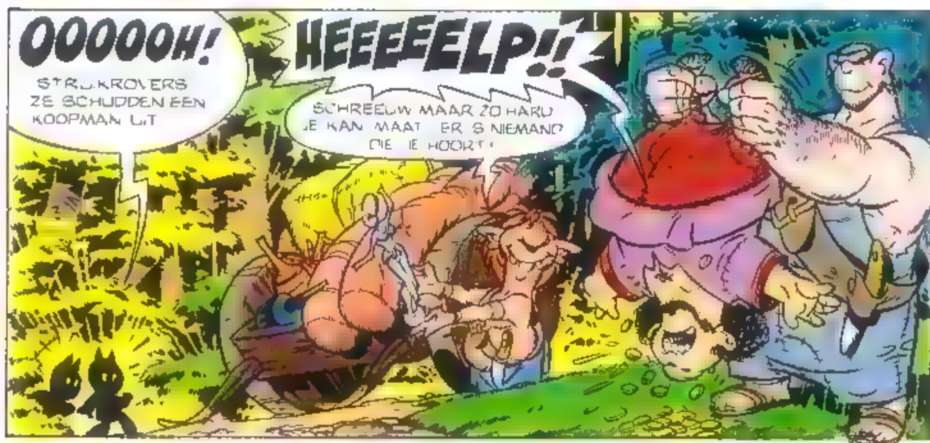
DE ARGONAUTJES

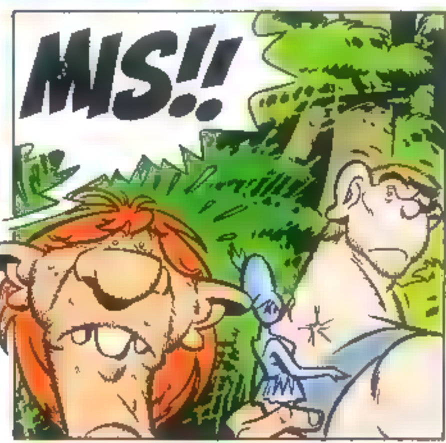

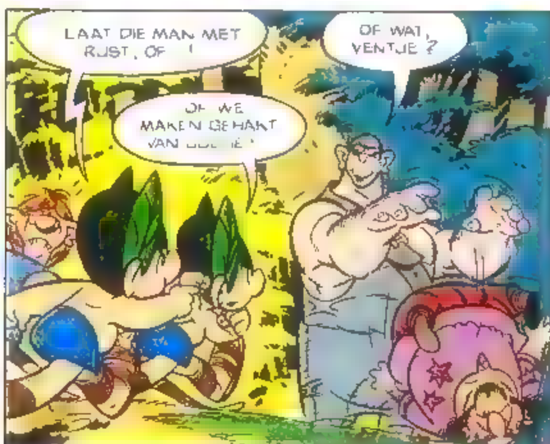

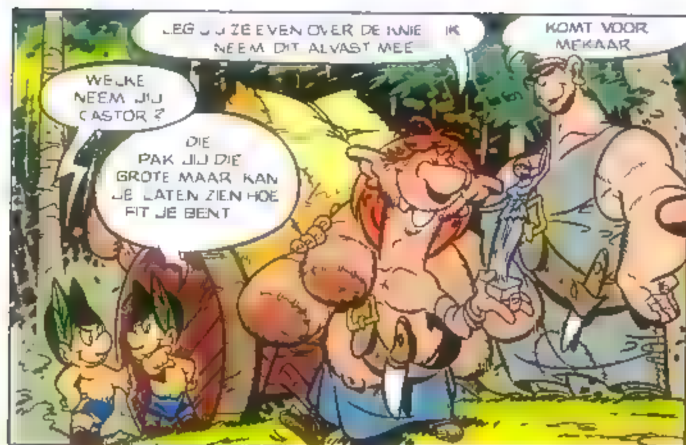

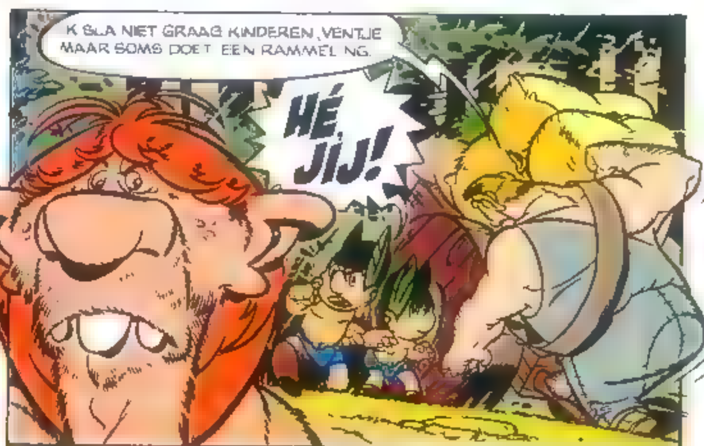

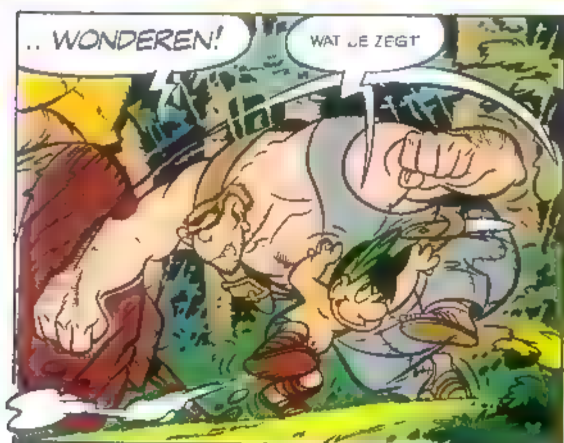

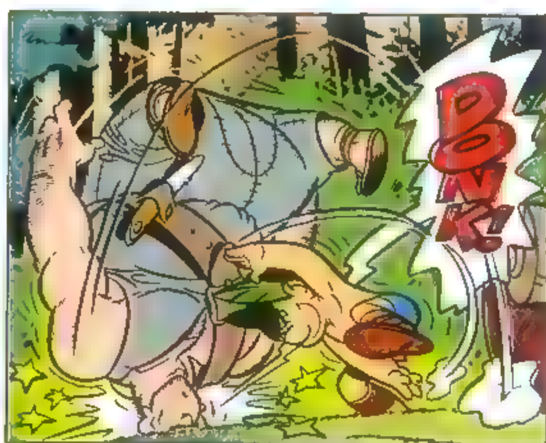
DOOR DICK MATENA
KLEUR MARIANNE VELDHUIZEN

het zwaard van damocles

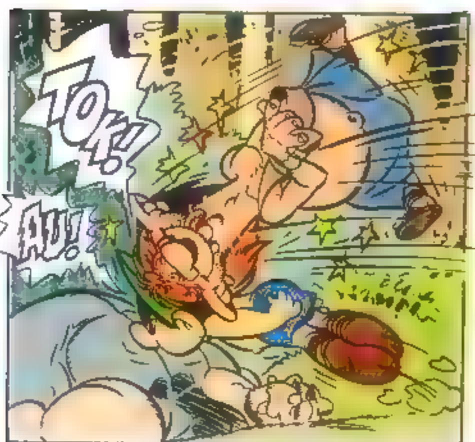

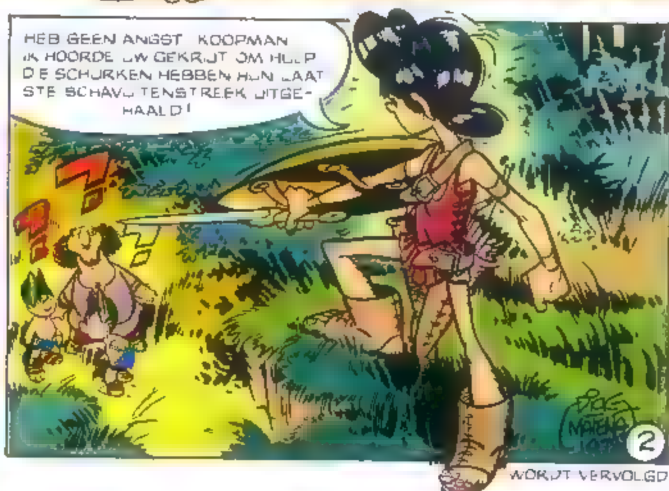

WORDT VERVOLGD

foto's: Gijsbert Hanekroot vormgeving: Ger van Wulften tekst: Jan de Rooij

Een interview met Bonnie St. Claire? Pas jij maar op, dat is geen gemakkelijke tante, vertelden de jongens uit de showbusiness die het dachten te weten ons. Gewaarschuwd trokken we dus naar één van de torenflats aan de Amsterdamse Sloterplas waar Bonnie samen met haar vriend Muis, de slag/sologitarist van haar begeleidingsgroep Unit Gloria, woont. Bonnie blijkt vriendelijk en voorkomend te zijn, deelt sherry en pils uit en heeft nog steeds lang, vlasblond haar. Dat Bonnie gewoon een erg aardige meid is en helemaal geen kapsones maakt, wisten we al. Twee jaar geleden hebben we haar namelijk al eens voor Pep geïnterviewd (Pep 10-71). Toen woonde Bonnie nog in Tilburg en had juist een hit met I Won't Stand Between Them, één van Peter Koelewijns mooiste composities. Wat is er in de afgelopen twee jaar allemaal gebeurd? Bonnie: „Dat ik nu met Clap Your Hands And Stamp Your Feet in de Top Vijf sta, weet je al. Daarvoor kwam je naar me toe. Vlak nadat je me twee jaar geleden ontmoette, ben ik voor het eerst gaan optreden. Ik werkte toen met orkestbanden en soms trad ik met een begeleidingsorkestje op. Dat is me erg tegengevallen. Een zangeres alleen op de bühne blijkt niet interessant te zijn voor het publiek. Nadat ik in een interview had verteld dat ik in het vervolg graag samen met een echte popgroep wilde optreden, kwam ik met de Unit Gloria in contact. De rest weet je. Ik ben ontzettend blij met Unit Gloria. Vroeger was ik nogal zenuwachtig als ik op de planken stond. Daar heb ik nu helemaal geen last meer van. Ik heb me nog nooit zo lekker gevoeld."

Hoe denk je over te komen bij het publiek? Ze hebben het altijd over je sexy image. Bonnie: „Ik heb er geen flauw idee van. Kijk, ik gedraag me echt niet bewust sexy op de planken. Maar goed, ik zit er niet mee, hoor. Ik heb liever dat ze me een sexy zangeres noemen dan een stijve trut. Het is natuurlijk wel zo dat ik doe waar ik zin in heb. Wat dat betreft zou je me eigenwijs kunnen noemen. Als ik vind dat ik iets goeds doe, ga ik ermee door. Niemand kan me daar dan van afbrengen."

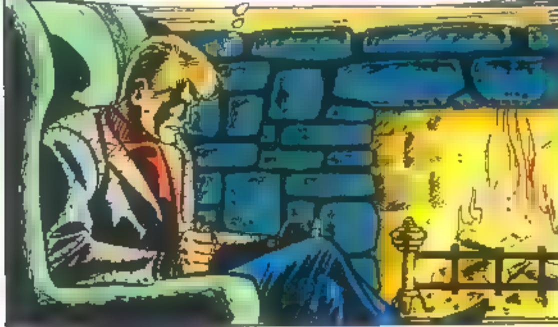
Wat is het belangrijkste voor je in je leven? Bonnie: „M'n vrijheid. Daar hecht ik erg veel waarde aan. En dan liefde. Vrijheid en liefde komen bij mij op de eerste plaats. Het is echt niet zo dat ik alleen voor mijn carrière werk. Ik vind zingen een fijn vak, maar ik ben er niet bezeten van. Ik ben blij als ik eens een avondje vrij ben. Lekker in de stoel hangen, dat vind ik zalig. Tijd voor hobby's heb ik niet. M'n werk is in feite m'n enige hobby."

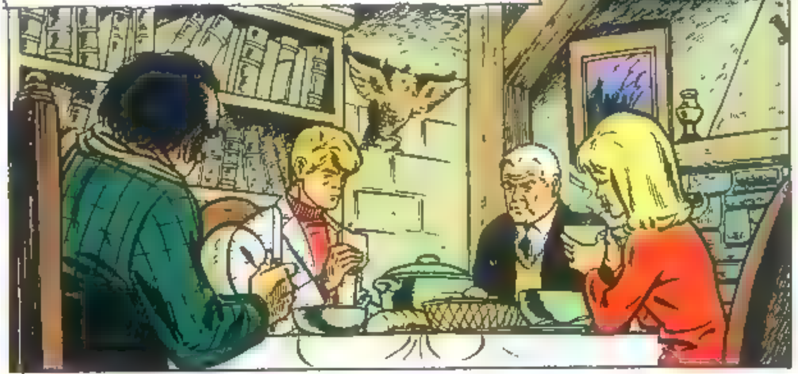
Wat staat er dit jaar allemaal voor je op stapel? Bonnie: „Ik ga gewoon rustig door. Verder zou ik niets zinnigs kunnen zeggen. O ja, Clap Your Hands And Stamp Your Feet wordt in Duitsland uitgebracht. Daar verwachten ze er erg veel van. Het zou helemaal te gek zijn als de plaat daar wat zou doen. Zo iets zou ik toch wel erg leuk vinden."

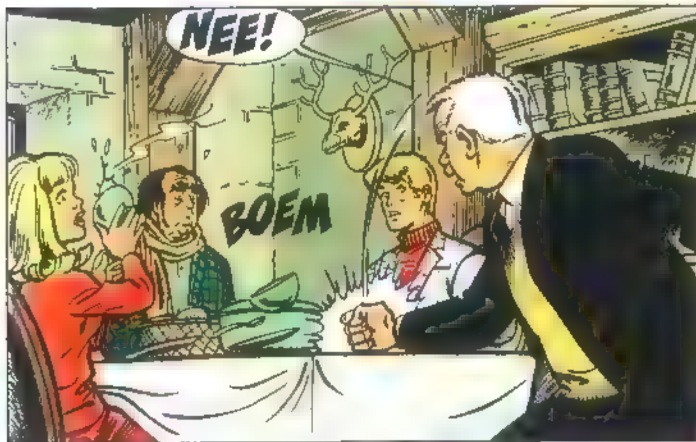
Hoe is de samenwerking met producer Peter Koelewijn? Bonnie: „Met Peter is het ontzettend fijn werken. Hij is verschrikkelijk fanatiek en dat geeft een enorme stimulans. Hij zingt met je mee, hij pept je op, hij zorgt voor de plugging van de plaat. Echt, Peter is goud waard."

Komt er binnenkort een elpee van je uit? Bonnie: „Tot nu toe is er één langspeler van me uitgebracht. Een soort greatest hits album. Die plaat stelt helemaal niets voor. Nee, een elpee zie ik niet zo zitten. Niemand zit erop te wachten. Een nieuwe single komt er wel. Waarschijnlijk gaat-ie Waikiki Man heten. Peter heeft het me voorgezongen. Het is weer een supercommercieel nummer met veel tralala en hoempapa erin."

RIK RINGERS

TERWIJL HET BUITEN DE HELE NACHT BLIJFT SNEEUWEN, PIEKERT RIK OVER HET PROBLEEM.
WE MOETEN ERACHTER KOMEN. ER MOET EEN VERKLARING VOOR ZIJN!

DE VOLGENDE OCHTEND ZITTEN ZE ZWIJGEND AAN DE ONTBIJTTAFEL.. IEDER MET ZIJN EIGEN GEDACHTEN

NEE!
BOEM

HIER MOET EEN EIND AAN KOMEN, RIK!
WAT U ZEGT, COMMISSARIS!

HET LEVEN VAN DE MENSEN HIER MAG NIET LANGER BLOOTGESTELD WORDEN AAN DAT GEHEIMZINNIGE GEVAAR!
IK KAN MOEILIJK NAAR HET HOOFDBUREAU BELLEN! ZE ZULLEN ME UITLACHEN!

BOEM BOEM BOEM

HET SPIJT ONS DAT WE U MOETEN STOREN, MAAR WE HEBBEN HELAAS SLECHT NIEUWS
BIJZONDER SLECHT NIEUWS

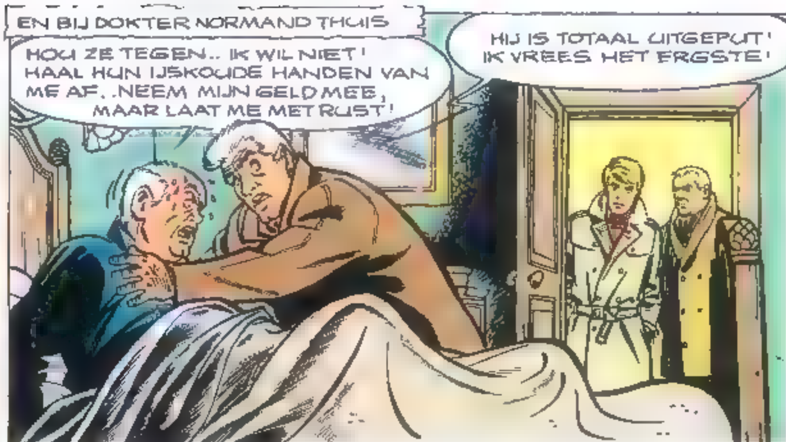

DE VELDWACHTER EN MIJN OOM. DAT IS ONZE BURGEMEESTER. ZIJN ER SLECHT AAN TOE. ZE IJLEN VOORTDUREND!

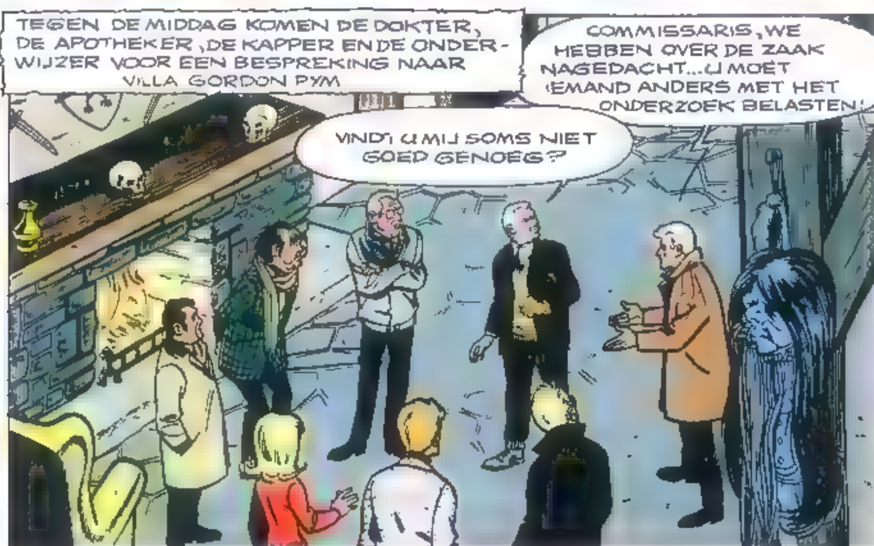

JAAG ZE WEG! ZE ZULLEN ME MEENEMEN!
DE SPOKEN VAN DE NACHT!

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
DUCHATEAU
VERTALING: RITA RAS

spoken in de nacht

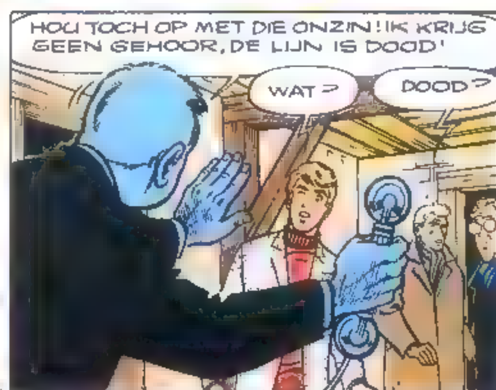

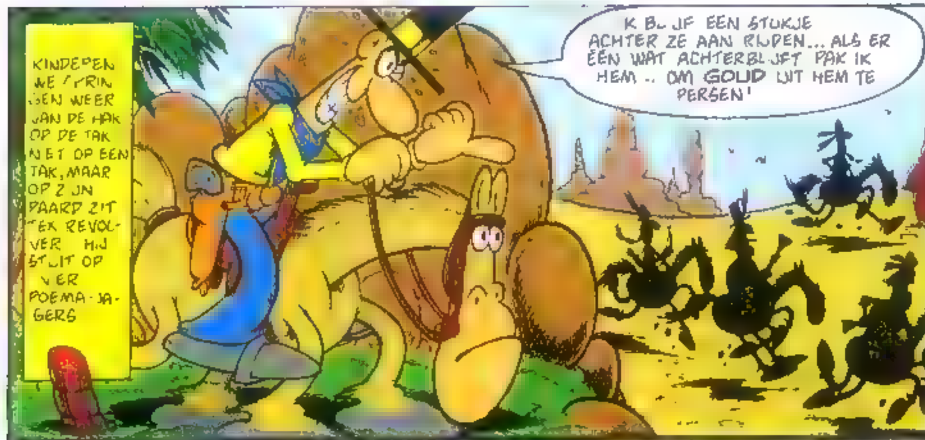

WORDT VERVOLGD

JACOVITTI:

KIPPEOOG

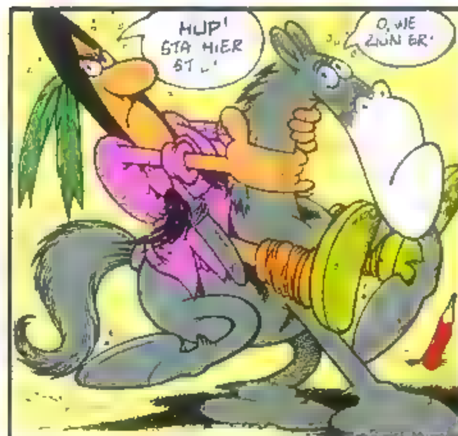

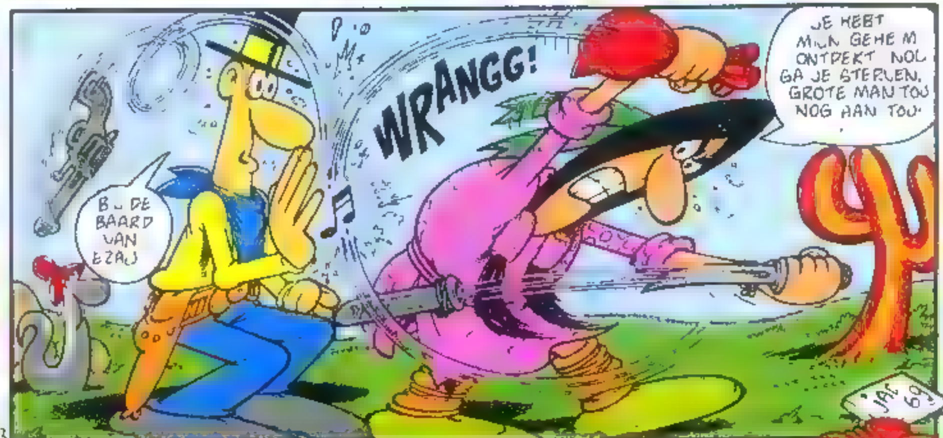

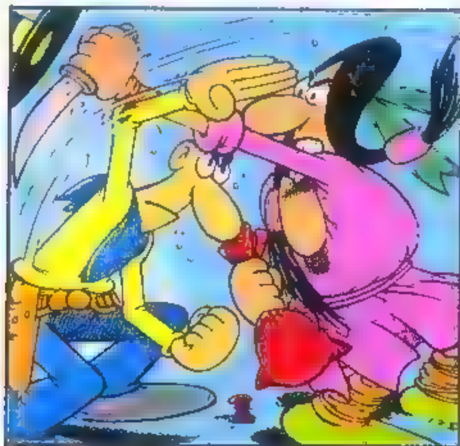

VERTALING JAN VAN ERP

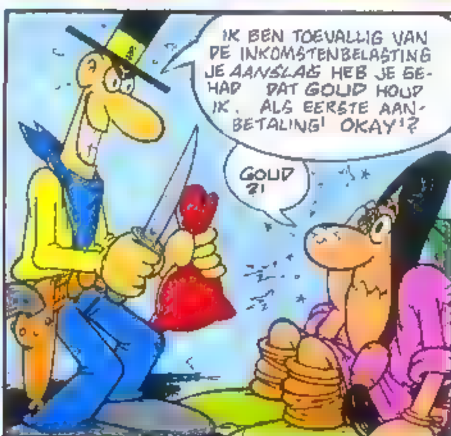
cocco kakel

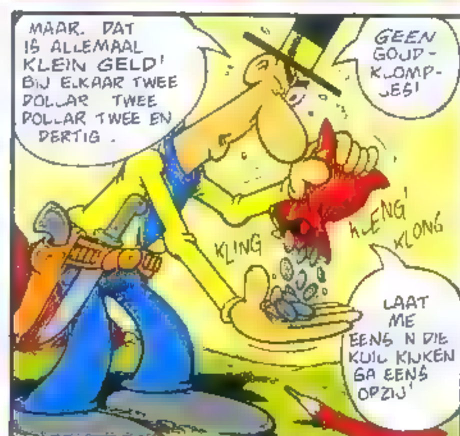

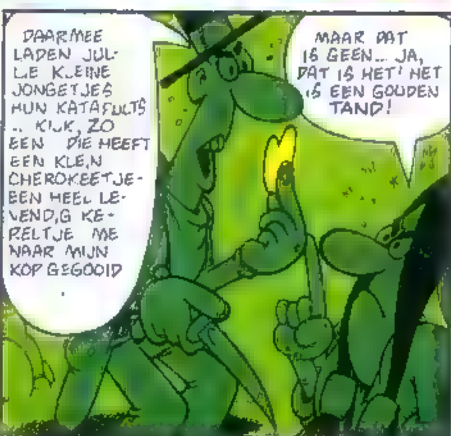

© Corriere de Ragazz 1973

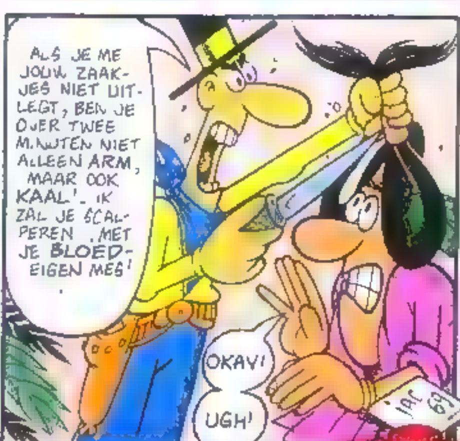

WORDT VERVOLGD

KNUT ANDERSEN

AAAH! HIJ KOMT RECHT OP ME AF! VERVLOEKT! WEG JIJ!

EEN FRACTIE VAN 'N SECONDE IS KNUT VERLAMD VAN SCHRIK... 'N BOTSING LIJKT ONVERMIJDELIJK...

MAAR OP HET ALLERLAATSTE MOMENT GOOIT HIJ Z'N STUUR OM EN WEET DE RONDTOLLENDE WAGEN TE VERMIJDEN..

14

2

DE KLEINE RACE-WAGEN IS ECHTER DOOR DEZE BRUSKE BEWEGING UIT BALANS GERAAKT EN KNUT RAAKT NU OP ZIJN BEURT IN EEN SLIP. EEN PAAR SECONDEN LATER IS HIJ VAN DE BAAN GERAAKT EN KOMT ACHTERSTEVOREN TOT STILSTAND...

ZICH VERBIJTEND VAN WOEDE, ZIET HIJ HOE VADOZ LANGS HEM SUIST...

7

...GEVOLGD DOOR DE ANDERE WAGENS...

11

EVEN LATER IS KNUT WEER IN DE BAAN, MAAR HIJ HEEFT KOSTBARE SECONDEN VERLOREN... SECONDEN DIE HIJ IN MOET HALEN, WIL HIJ VADOZ VAN DE EERSTE PLAATS VERDRIJVEN...

...VADOZ, DIE VRIJWEL ZEKER VAN DE OVERWINNING IS, NU ZIJN NOORSE RIVAAL IS UITGESCHAKELD..

IELL

IN DE "KNUT ANDERSEN" PIT IS DE STEMMING TOT ONDER HET NULPUNT GEDAALD...

RO

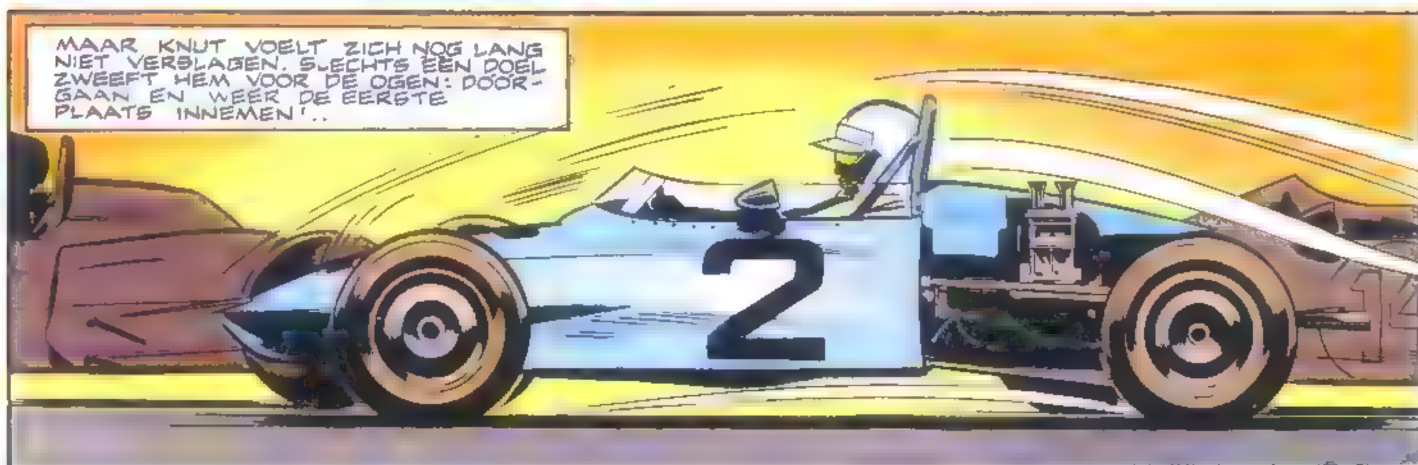
VERDUIVELD! HIJ HAD VADOZ IN Z'N ZAK!

5

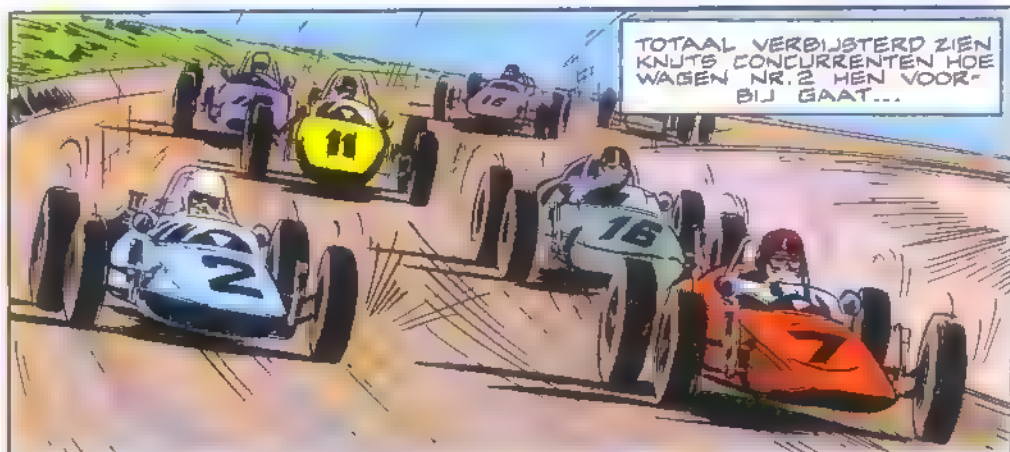
TEKENINGEN EN TEKST ALBERT WEINBERG

VERTALING FRITS VAN DER HEIDE

de gouden distel

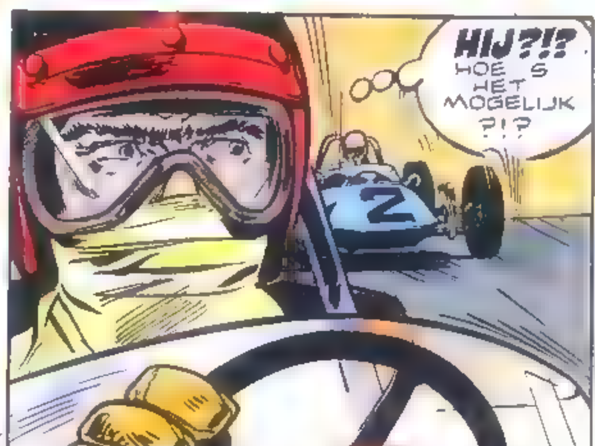

WORDT VERVOLGD

Vrijere opvattingen

door Daan Jippes

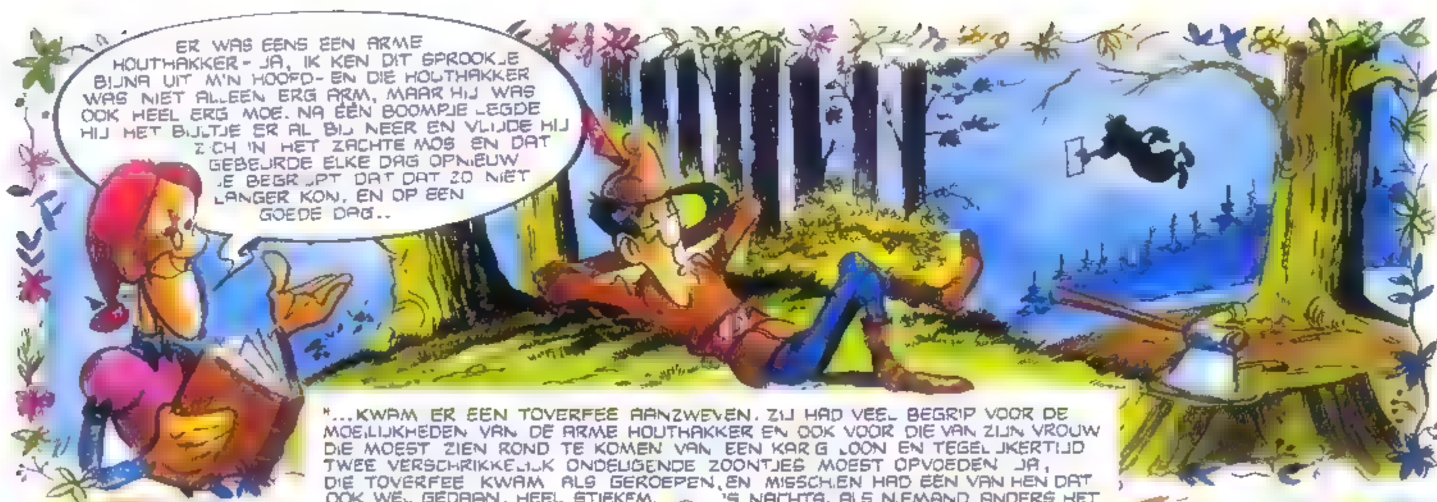

100 JAAR VAN VOORUITGANG

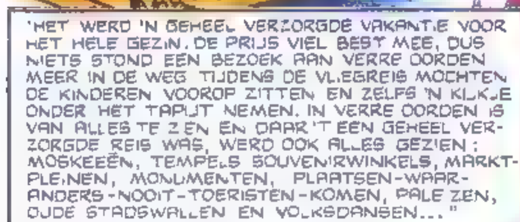
vakantiereizen

DOOR ALBERS

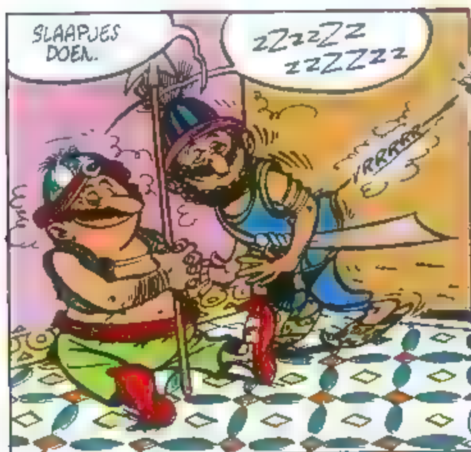

IZNOGOEDH

SLAAPJES DOEN.
ZZzzZZ zzZZZz
VRRRRR

HEBBEN JULLIE MISSCHIEN EEN
ZZZZZZZZ ZZZZ
ZZZZZ ZZZZZ

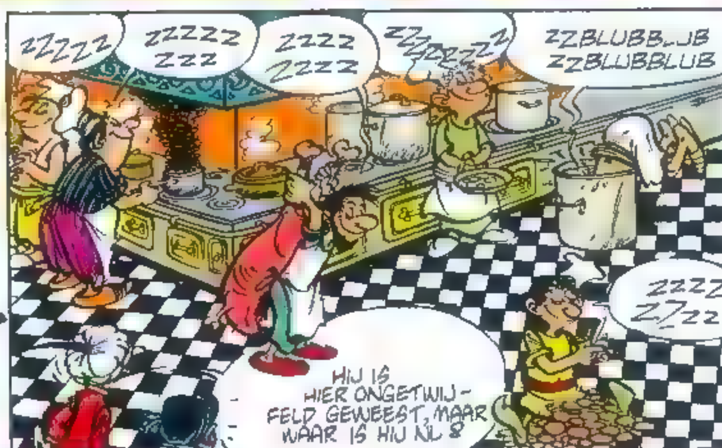

HIJ IS HIER IN IEDER GEVAL LANGSGEKOMEN!

ALI! HELP ME M'N VLIEG ZOEKEN!
IK WERK NIET MEER VOOR U, MONNEER!

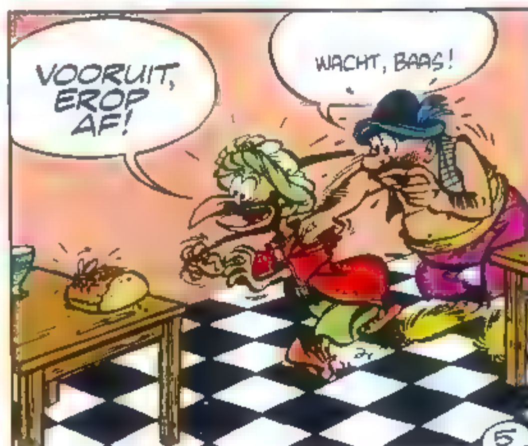

IK BEDANK VOOR DE EER, MONNEER! DAT STEEKT, NIET WAAR, MONNEER DE GROOTVIZIER?
LUISTER, ALI IK GEEF TOE, IK WAS WAT OPVLIEGEND, MAAR.

U HEEFT MIJ MOREEL VERWOND U HEEFT MIJ BELEDIGD U HEEFT MIJ IN HET DIEPST VAN MIJN GEVOELSLEVEN GEKWETST MIJN WAARDIGHEID EN EIGENDUNK HEBBEN ZWAAR GELEDEN EN DAT, MONNEER, DAT IS ONHERSTELBAAR!
IK GEEF JE DRIE MARAVEDI OPSLAG PER JAAR

IK HEB 'M IN DE RICHTING VAN DE KEUKENS ZIEN GAAN, BAAS!

ZZZZZ
ZZZZZ ZZZ
ZZZZ ZZZZ
ZZZZZZZZ
ZZBLUBBLUB ZZBLUBBLUB
ZZZZ ZZZZ
HIJ IS HIER ONGETWIJFELD GEWEEST, MAAR WAAR IS HIJ NU?

HOMP! HOMP! HOMP!
DAAR BAAS! OP DIE HOMP!
ZELFS DE VLIEGEN HIER PROBEREN OP TE VALLEN DOOR ALLERLEI WOORDSPELINGEN.

VOORUIT, EROP AF!
WACHT, BAAS!

BEGIN JE NU ALWEER MET DIE VERVELENDE OPMERKINGEN ?!
MAAR WE MOETEN ER TOCH VOOR ZORGEN DAT DIE VLIEG ONS NIET KAN STEKEN?

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de fatale slaap

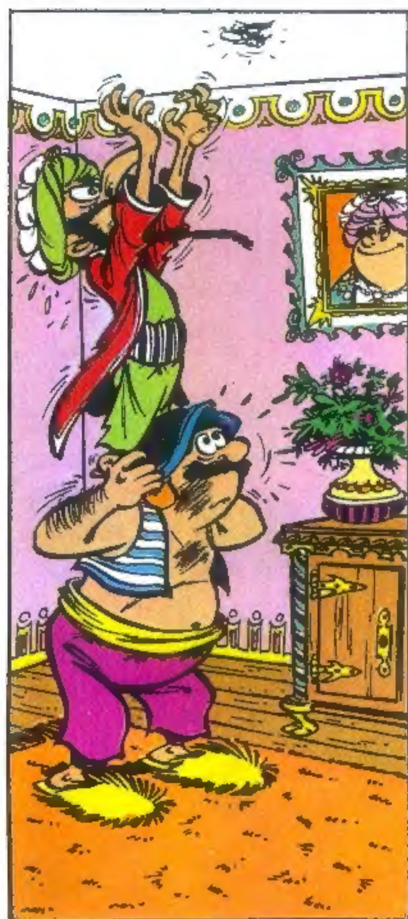

IZNOGOEDH

INDERDAAD, INDERDAAD, DAT WAS GEEN GEK IDEE VAN DE VERACHTELIJKE IZNOGOEDH, WANT HET IS BEKEND DAT VLIEGEN, ZELFS TSEETSEES, KLEINE SMULPAAPJES ZIJN, DE SCHELMEN!

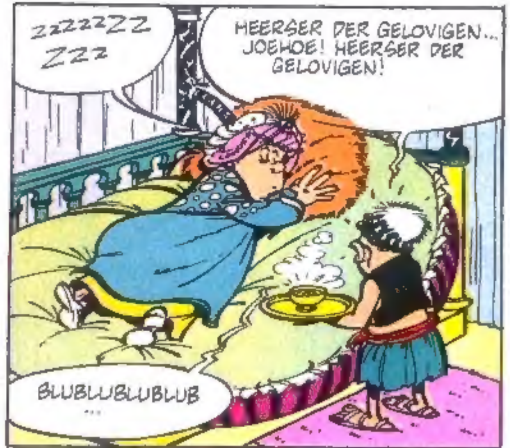

de fatale slaap

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

